

Najprej delovni program

Martin Košir prvi sekretar na novo ustanovljenega medobčinskega sveta zveze komunistov za Gorenjsko

Po razpravi o poslovniku in nalogah oziroma programu medobčinskega sveta zveze komunistov za Gorenjsko — organa, ki naj bi na tem področju usklajeval delo organizacij zveze komunistov ter po izvolitvi njegovih članov v posameznih gorenjskih občinskih konferencah zveze komunistov je bila minuli petek v Kranju prva seja medobčinskega sveta. Na njej so se člani dogovorili, da bodo poslovniki medobčinskega sveta uskladili s statutom zveze komunistov Slovenije, ko bo le-tega sprejel VI. kongres ZK Slovenije. Razen tega so na prvi seji: na predlog sekretarja komiteja občinske konference ZK Radovljica in članov še dveh gorenjskih občinskih konferenc ZK enoglasno za prvega neprofesionalnega sekretarja na novo ustanovljenega medobčinskega sveta ZK za Gorenjsko izvolili sedanjega sekretarja komiteja občinske konference ZK Kranj Martina Koširja.

Ko so na seji govorili o delovnem programu sveta, so sklenili, da bo medobčinski svet delal tudi pri uresničevanju smernic predsedstva in izvršnega komiteja CK ZKJ. Tako bo svet iz akcijskih programov posameznih gorenjskih občinskih konferenc izluščil vprašanja, ki so skupna za vse občinske konference ZK. Sklenili so tudi, naj bi svet že na eni izmed prihodnjih sej skušal oceniti gospodarska in družbena gibanja na Gorenjskem, pri čemer naj bi posebej obravnaval dosedanje medobčinsko sodelovanje, ki je razvito že na 37 različnih področjih.

Prav tako bo medobčinski svet v prihodnje razpravjal o poenotenju davčne politike na Gorenjskem in o odnosih do obrtništva. V delovni program pa bo med drugim vključil tudi pripravniško dobo in zaposlovanje nezaposlenih ter delo s študenti.

Sicer pa bodo konkretni delovni program sprejeli na eni izmed prihodnjih sej sveta. Do takrat pa bodo o programu razpravljali še v občinskih organizacijah zveze komunistov na Gorenjskem. Tako bodo program medobčinskega sveta ZK za Gorenjsko naredili na osnovi sedanjega programa in akcijskih programov vseh petih gorenjskih občinskih konferenc ZK.

A. Z.

Gorenjsko vojno področje bo tu čoma

Na zadnjem sestanku pripravljalnega odbora za podelitev domicila gorenjskega vojnemu področju, ki je bil v Skofji Loki 5. julija, so razpravljali o zadnjih pripravah za ta dogodek, ki bo v Potoku pri Zalem logu v Seški dolini 21. julija. Zagotovljeni so prevozi iz Skofje Loke do Potoka in nazaj, vse potrebno za dobro in ceneno hrano in pijačo, za kulturni program, v katerem bodo poleg škofjeloške godbe na pihala še dva pevka in recitacijski zbor in celo ansambel Lojzeta Slaka s Fantii iz Praprotna.

Potrebe takratnega razvoja osvobodilnega boja so zahtevale tudi na Gorenjskem posebno enoto, ki je skrbel za preskrbo udarnih enot, za sodelovanje med terenom in vojsko in za priprave na osvoboditev; na prehod v mirno življenje in obnovo. Tako je bilo ustanovljeno gorenjsko vojno področje avgusta 1944. leta. Poleg svojega sedeža s mnogimi oddelki in sekcijami je bilo v sklopu te enote še 6 komand mest za območja Kranj, Skofja Loka, Bled, Radovljica, Jesenice in Trzin ter dve stalni partizanski straži za Kranjsko goro in Ziri. Področje je zajemalo celotno Gorenjsko. Pred osvoboditvijo je bilo v tej razvečani enoti okrog 1500 borcev; večina z Gorenjske.

Hkrati bo ob tej priložnosti tudi srečanje borcev škofje-

loškega odreda in vseh drugih borcev in aktivistov, ki so v tistih težkih časih spoznali Davčo, Marinjvrh, Potok in druge kraje ter ljudi, pri katerih so našli zavetje, moralno in materialno pomoč. Sem sodijo oblastni komite KPS za Gorenjsko, pokrajinski odbor OF, zaščitni bataljon, VDV enote, razne tehnike, bolnišnice, obveščevalci, kurirji in drugi. Ker pa ni današnjih naslovov teh ljudi, prosil pripravljalni odbor, da se srečanja udeležijo vsi brez vabil. Prav tako vabijo vse člane borčevskih, mladinskih, sindikalnih in drugih organizacij Gorenjske.

Kot se spominja komisar gorenjskega vojnega področja Janko Urbanc, je bila ta enota tudi v mnogih bojih in oboroženih akcijah, čeprav ni bila to njena glavna naloga. To so dostikrat zahtevale potrebe za zaščito prometnih žil, za pridobivanje orožja in streliva, ob raznih mobilizacijah in podobno. Največja borbena preizkušnja pa je bila ob veliki sovražnikovi ofenzivi aprila 1945, ko so umikajoče sovražne enote hotele zagotoviti svoboden beg iz Italije prek našega ozemlja. V najhujši obroč ognja so prišli na Porezno. Ob precejšnjih žrivah so se vendar z glavnino umaknili izžepani po snegu prek Črnega vrha, Sorške planine in Bohinjskega Rovta v Bohinj.

K. M.

Seja konference ZK jeseniške občine

Od lepih besed do konkretnih dejanj

Jeseniški komunisti odločno podpirajo stališče CK ZKJ in tovariša Tita — Smo za odločen boj proti deformacijam, toda za zdaj le načelno in z besedami

»Današnja seja občinske konference ZK je namenjena, da v razpravi osvojimo stališča in sklepe, ki nam bodo napotilo za akcije. Namenjena je tudi temu, da se dokončno pogovorimo, kako preiti iz stare prakse, ko smo vajeni sila lepo govoriti, diskutirati, sprejemati sklepe itd. Toda vse premalo teh sklepov, dogovorov in stališč izvajamo v praksi. Gre za to, da preidemo od besed k dejanjem; preveč je govoricenja, premalo pa akcije. Menim, da je ta ugotovitev precej točna tako za najvišje organe ZK, predstavniki in izvršilno političnih, do krajevne skupnosti ali oddelka krajevne organizacije ZK...« je v svojem poročilu dejal Pavel Lotrič, sekretar občinske konference ZK.

Ze neštetokrat smo slišali, da smo komunisti vselej enotni, kadar razpravljamo o načelnih vprašanjih razvoja naše družbe ali pa kadar načelno razpravljamo o določenih slabostih. Kakor hitro pa v praksi naletimo na konkreten problem, se naša pota razidejo. Čeprav je Lotrič, sekretar občinske konference ZK, kritiziral frazerstvo in zahteval konkretne akcije, je sam v svojem poročilu ostal dosledno na pozicijah načelnih in splošnih ugotovitev. Zato je Janko Sodja na seji dejal: »Od sekretarja sem pričakoval več konkretnih primerov; poročilo je preveč splošno.«

Jeseniški komunisti podpirajo stališča predsedništva in izvršnega komiteja CK ZKJ, ki so bila objavljena pod naslovom »O najvažnejših nalogah ZK pri razvijanju družbenoekonomskih in političnih odnosov«, kakor tudi stališča tovariša Tita na kongresu sindikata.

Tovariš Zorman, direktor komunalnega podjetja, je ostro in upravičeno kritiziral finančno politiko jugoslovanskih bank. Le-te s kratkoročnimi in srednjeročnimi krediti parazitsko izkoriščajo delovne organizacije. Vse te probleme okrog bančništva zdaj rešujemo tako, da imajo banke vedno prav, delovni kolektivi pa nikoli.

Po mnenju jeseniških komunistov je jugoslovanska zakonodaja preveč razvlečena. Nekatere predpise, odloke ali zakone sprejemamo z neverjetno naglico, medtem ko se zakonsko reševanje nekaterih problemov zavlačuje iz leta v leto. Postavlja se vprašanje, ali sploh imamo predpise, ki bi zavrli bogatenje. Ali imamo na tem po-

dročju glabe predpise, površno izdelano davčno politiko ali pa nesposobne inspektorje? Kako naj se komunisti borijo proti bohotnemu bogatenju nekaterih občanov, če sploh imamo take občane v komunih? Vsa ta vprašanja so ostala pred vrati občinske konference. Na seji smo bili enotni samo v tem (do tega vprašanja), naj zvezo komunistov takoj zapustijo vsi, ki so na nezakonit način obogatili. Toda, kdo bo to sam priznal? Dokazovanje pa je navadno težavna zadeva.

Tudi Janko Rudolf, član CK ZKS, je poudaril pomen konkretnih akcij komunistov. Mladi ljudje pričakujejo od nas akcij, ne pa kopico besed, je dejal Rudolf. »So dvo-

mi, ali bomo uspeli realizirati smernice predsedstva in izvršnega komiteja CK ZKJ in CK ZKS.« Je nadaljeval Janko Rudolf, »ljudje se celo sprašujejo, ali bo po Titovem govoru zopet ostalo vse po starem«.

Janko Rudolf je priznal, da smo danes v reševanju nekaterih vprašanj zelo neučinkoviti, in da nas ne sme biti sram, če bomo določene stvari urejali z državnimi merami. Ne smemo pozabiti, da se nosilci deformacij vse preveč skrivajo za kulisami samoupravljalvske družbe.

Na seji konference so izvolili tričlansko komisijo, ki bo pripravila sklepe konference in jih posredovala članstvu.

J. Vidic

**GORENJSKA
KREDITNA
BANKA KRANJ**

s poslovnimi enotami

KRANJ, JESENICE, RADOVLJICA, SKOFJA LOKA, TRZIC

RAZPISUJE ZA SVOJE VARČEVALCE

dve veliki nagradni žrebanji

SKUPNO 200 NAGRAD
v vrednosti
NAD 82.000.— N DIN

дне 14. 8. 1968 in
14. 2. 1969

Prvi nagradni sta:

DVA OSEBNA AVTOMOBILA ZNAMKE SKODA
Za vlagatelje, ki bodo od 1. 1. 1968 do 31. 1. 1969 vezali
dinarske ali devizne prihranke v višini

2.000.— N din za dobo nad 1 leto ali
1.000.— N din za dobo nad 2 leti

Vsakomesečno žrebanje od 1. junija 1968 dalje

Dva srečna dobitnika bosta pri vsaki poslovni enoti
vsak mesec nagrajena z lepo nagrado
za varčevalce navadnih vlog, ki bodo povečali vlogo
v mesecu vsaj za 100.— N din

NAGRADE: 7 ročnih ur Darwil v vrednosti nad
14.000.—

Žrebanje stanovanjskih varčevalcev

Pripravljenih je 10 denarnih nagrad v vrednosti
5.100.— N din, ki se koristijo za nabavo gradbenega
materiala ali opreme po izbiri.

Za osebe, ki varčujejo za dobo 2 leti ali več.

Kranjske investicije do 1970. leta

Za kanalizacijo potrebnih prek 2 milijardi S din

Nujno bo treba najti sredstva, sicer bodo nekatera področja v občini imela urejeno kanalizacijsko omrežje šele po 1985. letu

V zadnji številki našega časnika smo zapisali, da je uresničitev dobršnega dela predvidenih investicij v kranjski občini do 1970. leta odvisna prav od reševanja komunalnih naprav. Pri tem imamo v mislih vodovod in kanalizacijo. Ugotovili smo tudi, da na področju reševanja vodovodnega omrežja, kljub nekaterim trenutnim težavam kaže, da bo predvideni program z nekaterimi krediti mogoče rešiti. Teže pa je z uresničevanjem predvidenega kanalizacijskega omrežja v občini.

Kljub povečani kanalščini se danes v kranjski občini nabere na leto za razširjeno reprodukcijo na področju kanalizacijskega omrežja 23 milijonov starih dinarjev. Če bi torej lahko računali samo s tem denarjem, potem že sedaj lahko ugotovimo, da bi nekatera področja v občini (Stražišče, Primskovo, Planina, ki so popolnoma nepokrita s kanalizacijo) prišla do te šteje po 1985. letu. Upoštevati moramo namreč, da stane danes tekoči meter zbiralnih kanalov oziroma kanalizacijskega omrežja 60 tisoč starih dinarjev in da je v kranjski občini treba zgraditi okrog 40 kilometrov takšnih kanalov. To torej pomeni, da potrebujemo za uresničitev tega programa okrog dve milijardi štiristo milijonov starih dinarjev. Ta številka pa najbrž že sama dovolj jasno komentira bodoče naloge.

Če torej kanalizacijo primerjamo z investicijami, ki so predvidene v urbanističnem programu, potem moramo ugotoviti, da bo v prihodnje vse gradnje, tako stanovanjske kot tudi druge objekte, treba pokriti s kanalizacijskim omrežjem. V

primeru, da pa ne bo dovolj sredstev za uresničitev programa kanalizacijskega omrežja, lahko zaključimo dvoje:

● da bo z dograditvijo nekaterih objektov nastopilo vprašanje, kam z odpadno vodo itd.

● ali pa, da nekaterih objektov ne bo mogoče zgraditi in tako ne bo uresničen družbeni program do 1970. leta.

Vendar pa moramo ob tej dokaj splošni ugotovitvi povedati, da bo prav Primskovo, Stražišče in Planina čimprej treba pokriti s kanalizacijskim omrežjem. To področje namreč leži na rezervatu pitne (talne) vode za mesto Ljubljano. Ravno ta področja pa imajo do sedaj greznice oziroma ponikovalnice in je zato nevarnost, da bi vodo okužili. Razen tega pa je na Primskovem predvidena še komunalna ena (gradnja raznih delavnic, pranje avtomobilov itd.). Zato bo treba v prvem obdobju gradnje kanalizacijskega omrežja vso odpadno vodo speljati do naravnih vodotokov (zbiralnikov — Kokre in Save), kasneje pa ob teh vodotokih zgraditi zbiralne kanale in jih speljati do Zariče, kjer je v prihodnje predvidena čistilna naprava. V čistilni napravi v Zariči bi potem prečiščena voda odtekla po Savi, medtem ko bi odpadni material, podobno kot v drugih večjih mestih, predelali v umetna gnojila.

Če razen Primskovega pogledamo še Stražišče, pa moramo povedati, da je na Škofjeloški cesti že zgrajen zbiralnik in da odpadna voda po kanalu odteka za tovarno Iskra v Savo. Za to bi bilo v prihodnje na tem področju

treba zgraditi le razdelilnik, kjer bi prestregli meteorno vodo, medtem ko bi odplake očistili v čistilni napravi.

Nedvomno nam ti podatki dovolj zgovorno kažejo, da je uresničitev predvidenega kanalizacijskega sistema precej draga in pa seveda nujna. Res je tudi, da je problem kanalizacije delno rešen v samem mestu. Vendar pa bodo stroški kljub temu še vedno precejšnji. Zato bo v prihodnje na tem področju vsekakor treba najti dodatne vire financiranja, ker bo sicer kanalizacijsko omrežje zaostalo za nadaljnjim razvojem in potrebami mesta oziroma občine. A. Zalar

Zaposleni v zasebnem sektorju bodo ustanovili sindikalno podružnico

Trenutno je v škofjeloški občini zaposlenih v zasebnem sektorju 159 delavcev in delavk. Od tega jih je 90 v obrti, 27 v gostinstvu, 29 v gospodinjstvu in 13 v kmetijstvu. Od vseh 159 zaposlenih v zasebnem sektorju jih je 56 mlajših od 25 let (35 odstotkov).

Položaj teh zaposlenih je pravno dokaj dobro urejen. Kljub temu pa obstaja možnost neposrednega ali posrednega izkoriščanja teh ljudi. Vzrok je vsekakor v tem, ker ni mogoča trajna in učinkovita družbena kontrola.

To še posebno velja za gospodinjske pomočnice in kmečke delavce. Ti velikokrat delajo več, kot je to

predpisano z zakonom. Da pa se bodo lahko izognili nepravilnim odnosom, morajo predvsem dobro poznati pravice in dolžnosti iz delovnega razmerja.

Da pa bo družbena kontrola lahko učinkovitejša, nameravajo delavci, zaposleni pri zasebnikih, v sodelovanju z občinskimi sindikalnim svetom ustanoviti lastno sindikalno podružnico. Ta potreba je postala nujna v zadnjih letih, ko se število v zasebnem sektorju zaposlenih stalno veča. V okviru sindikalne podružnice bi bilo mogoče članom pomagati pri uveljavljanju pravic iz delovnega razmerja in pri urejanju medsebojnih odnosov.

S. Jesenovec

Obisk v kamniški tovarni usnja

Posluh za potrebe tržišča

Ko prebramo podatke o dejavnosti kamniške tovarne usnja, ugotovljamo, da je bila omenjena organizacija ustanovljena leta 1947 z namenom, da stroji kože po vegetabilnem postopku, po katerem je bilo pred leti veliko povpraševanje. Vendar pa je tržišče v zadnjih letih pripomoglo k spremembi proizvodnega programa kamniških usnarjev, tako da danes izdelujejo zlasti oblačilne in obutvene velurje, mermirano boks usnje, nappa usnje, gladko galanterijsko in antiki usnje.

Ob primerjanju lanskih gospodarskih rezultatov kamniških usnarjev ne moremo mimo dejstva, da je celotna usnjarska industrija lani nalletela na nemajhne težave. Kaj je vplivalo na slabše poslovne uspehe? Predvsem sproščen izvoz usnja ter neprilagodljivost domačih pro-

izvajalcev usnja potrebam tržišča. Lani je kamniška tovarna usnja UTOK zabeležila zmanjšanje celotnega dohodka za 27 odstotkov, povečali pa so se stroški poslovanja. Iz tega sta izhajali tudi manjša ekonomičnost poslovanja in precej manjši neto produkt. Tem težavam so se pridružile tudi težave pri nabavi surovin in ne nezadnje tudi težave pri prodaji svojih izdelkov. Da prodaja gotovih izdelkov ni tekla, kot bi pričakovali, navajajo usnarji v Kamniku, da se njihova proizvodnja ni pravočasno usmerila na tiste vrste kože, za katere je bilo dovolj povpraševanja, temveč so se nadalje izdelovali tapetniško in tehnično usnje in razne podloge za čevlje.

Vendar pa ob pregledovanju zastavljenih nalog ob koncu lanskega leta in pa nekaterih rezultatov letošnjega gospodarjenja lahko sklepamo, da se je letos UTOK obrnilo na bolje. Kaj so predvideli v svojih letošnjih načrtih? Letos so namreč predvideli povečanje celotnega dohodka za 44,7 odstotka, poleg tega pa so svojo proizvodnjo že preusmerili v takšne vrste usnja, kakršne zahteva tržišče. Ravno tako pa predvidevajo, da bo kam-

niška tovarna usnja povečala svojo proizvodnjo za 10 odstotkov, pri tem pa se bodo usmerili v kvalitetnejše usnje, ki bo tako imelo višjo prodajno ceno. Poleg povečanega izvoza je predviden tudi nakup skoraj 70 novih strojev.

In sedaj še nekaj besed o letošnjih rezultatih, ki kažejo, da je kolektiv na najboljši poti. Najbolj zanimivi so podatki o izvozu za obdobje do letošnjega aprila, saj je ta kar za 138,5 odstotka večji kot v enakem lanskem obdobju. Tako imajo samo z enim inozemskim kupcem sklenjeno pogodbo za 60 odstotkov vsega planiranega izvoza. Povečala se je tudi fakturirana realizacija, in sicer za 33,5 odstotka, kar pomeni, da so že prodali za okoli 1,3 milijona lanskih zalog.

Skratka, iz vsega tega je razvidno, da so kamniški usnarji s preusmeritvijo proizvodnje v izdelavo takih vrst usnja, po katerih je na tržišču povpraševanje, ustvarili takšen položaj in takšne poslovne uspehe, ki bodo podjetju omogočili, da bodo povečali sklade, s tem pa tudi povečali možnosti za razširjeno reprodukcijo.

Vili G.

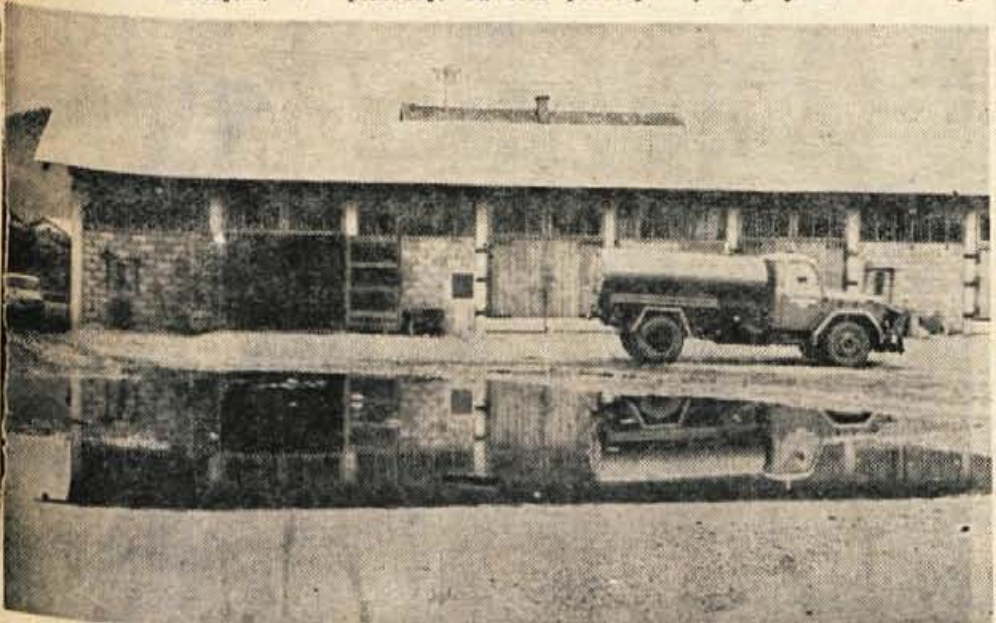
Lesno industrijsko podjetje

Češnjica Železniki

razpisuje prodajo osnovnih sredstev:

1. Tračna žaga, rabljena
2. Debelinski skobeljni stroj, rabljen
3. Horizontalna širokotračna brusilka, rabljena
4. Večlistna krožna žaga z 2 elektromotorjema, rabljena
5. Lesena krožna žaga, rabljena

Interesenti si lahko ogledajo navedena osnovna sredstva v podjetju vsak dan od 7. do 14. ure. Prodaja bo dne 13. 7. 68 ob 8. uri za družbeni sektor in ob 10. uri za privatni sektor.

V urbanističnem programu kranjske občine je na Primskovem pri Kranju predvidena komunalna cona, kjer naj bi bile v prihodnje razne delavnice itd. Kako potrebna bo na tem področju v prihodnje nova kanalizacija, že sedaj kaže gornji posnetek. — Foto: F. Perdan

Pevski zbor kranjske gimnazije

Pevski zbor kranjske gimnazije na Češkoslovaškem

61-članski dekliški zbor iz Karlovih Varov pod vodstvom dirigenta Jiriha Štrunca bo te dni gost gimnazijskega zbora — V petek zvečer bo koncert češkoslovaških pevk na Jesenicah, v soboto v Kranju in v ponedeljek na Bledu

V petek zvečer je bilo v pevski sobi kranjske gimnazije kot v panju. Vse je čebijalo o minulih desetih dneh koncertne turnee po Češkoslovaški. Fantje niso mogli prehoviti plzenskega piva in tamkajšnjih deklet, ženski del zbora pa je še vedno sanjal o češkem porcelanu in križniku. Toda mene je bolj zanimal koncertni del turnee gimnazijskega zbora.

Kako je prišlo do tega gostovanja? Na lanskoletnem republiškem tekmovanju pevskih zborov v Celju je bila med poslušalci tudi kulturna delavka iz Karlovih Varov. Petje kranjskega zbora, ki je med mladinskimi zbori osvojil prvo mesto, ji je bilo zelo všeč. »Bi hoteli priti k nam na Češko?« je po nastopu vprašala dirigenta zbora prof. Matevža Fabjana.

Začelo se je dopisovanje z dirigentom dekliškega zbora iz Karlovih Varov in zmenili so se za izmenjavo zborov. Kranjčani so vedeli, da je na Češkoslovaškem veliko dobrih zborov, zato so takoj ob začetku šolskega leta resno zgrabili za delo. Dvakrat tedensko deljene in skupne vaje so rodile uspeh: maja je bil temeljito naštudiran že celotni program.

Kot povsod je bilo tudi ob tem gostovanju poglavito vprašanje, od kod dobiti denar. »Glede zagotovitve finančnih sredstev so nam precej pomagali skupščina občine Kranj, še posebno podpredsednik tov. Sušnik, vodstvo gimnazije in druge družbene organizacije. Brez njihove pomoči nam dejansko ne bi uspelo uresničiti tega gostovanja,« je poudaril prof. Fabjan, potem ko sem se z njim in članom zbora Ladom Kraljičem zmenil za razgovor.

»Ali bi lahko povedal nekaj o desetdnevni turneji vašega

zbora, predvsem o nastopih?« sem vprašal Lada Kraljiča.

»Če bi hotel opisati vse tisto, kar smo v teh dneh videli in doživeli, bi se lahko pogovarjali ves dan. Vendar bom skušal biti kratek.

Po dvajsetih urah vožnje z dvema avtobusoma, med katero smo si ogledali koncentracijsko taborišče Mauthausen, smo pozno ponoči prispeli v Plzen. Že takoj drugi dan je imel naš 70-članski zbor promenadni koncert na razstavišču EX-Plzen 1968. Koliko ljudi je poslušalo nastop, ne bi mogel oceniti, kajti enourni program so poslušali obiskovalci po celem razstavišču prek zvočnikov.

V Karlovih Varih smo bili gostje dekliškega zbora pedagoške šole. Zvečer so nas povabili na koncert, ki so ga izvajali skupno z domačim mešanim zborom. Tako smo imeli priliko, da se seznanimo s kvaliteto njihovega zbora. Nastanili smo se v njihovem internatu. Kot gostje smo ostali v Karlovih Varih štiri dni in vsak dan smo se vozili na izlete v okolico.

Ogledali smo si starodavno mesto Cheb, znano po čudovitem muzeju in žvepljenih vrelih. V Chebu smo imeli nastop na izredno akustičnem stopnišču muzeja mladinske likovne umetnosti, od tod pa smo odpotovali v znan zdraviliški kraj Marianske Lazne, kjer smo priredili

več kot petstotim domačim in tujim pacientom koncert v sanatoriju Leningrad. Za ta koncert lahko rečem, da je bil poleg nastopa v Karlovih Varih višek naše turnee.

Posebno pristrčen sprejem smo doživeli v Karlovih Varih, kjer smo imeli v zelo akustični baročni dvorani poldrugo uro trajajoč koncert. Vsak član zbora je dobil za spomin miniaturni porcelanasti vrček. Zboru so gostitelji poklonili češko narodno nošo, dirigentu pa med drugim čudovito kristalno vazo. Precej pesmi smo morali na zahtevo več kot trestotih poslušalcev ponavljati.

V Karlovih Varih smo še enkrat koncertirali, in to v kolonadi češko-sovjetskega prijateljstva. Tu se vsak dan vrste promenadni koncerti raznih zborov in simfoničnih ter drugih orkestrrov. Zanimivo pri tem je, da poslušalci med izvajanjem sedijo v bližini ali pa hodijo mimo nastopajočih, medtem ko iz svojih vrčkov pijejo termalno vodo.

Po pristrčnem slovesu z našimi gostitelji in z obljubo, da se bomo kmalu videli v Kranju, smo zapustili pravljino Karlove Vare in odpotovali proti zlati Pragi. Tu smo nastopili dvakrat.

Nadvse nam je ostal v spominu koncert v notranjosti narodnega muzeja. Prireditev na kateri vsakih štirinajst dni nastopajo poleg praških madrigalistov in domačih solistov tudi najkvalitetnejši tuji ansambli, se imenuje »koncert ob 17.17« in traja točno eno uro. Začenja se ob zvokih fanfar. Naš zbor je bil s tem nastopom zelo počaščen in je kot gost nastopil samo z eno pesmijo takoj po uvodnih fanfarah. Ob tej priliki smo zapeli skladbo Bezimeni sodobnega srbskega skladatelja P. Bergama.

Drugi koncert je bil v parku kulture in oddiha. To je bil enourni nastop, ki je privabil veliko število nedeljskih sprehajalcev. Skladbe je napovedoval zelo spreten domačin, ki je o vsaki skladbi povedal več, kot smo sami vedeli.

»Kaj vse pa ste si ogledali?« sem nadaljeval pogovor s Kraljičem.

»Čeprav smo imeli zelo malo časa (številni koncerti in priprave), lahko rečem, da smo si ogledali pecej zanimivosti. Predvsem smo bili presenečeni nad lepotami Pragi in Karlovih Varov. Obiskali smo med drugim, tudi tovarno porcelana in razstavo reprezentativnega stekla in porcelana.«

»Kakšno je vaše mnenje o celotni turneji?« sem vprašal dirigenta prof. Matevža Fabjana.

»Menim, da je koncertna turneja uspela, čeprav je bila zelo naporna, še posebej za pevce brez rutine. Gostitelji so nas zelo prijazno sprejeli. Ob tem gre zahvaliti za uspešen potek celotne turnee, še posebno organizacijo, dirigentu dekliškega zbora Jirihi Štruncu, pa tudi vsem tistim, ki so kakorkoli pomagali pri pripravi gostovanja.«

Te dni bo 61-članski dekliški zbor iz Karlovih Varov vrnil nedavni obisk mladinskega mešanega zbora kranjske gimnazije. Dekleta pridejo v Kranj v sredo. Prvi njihov nastop bo v petek 12. julija, ob 20. uri v dvorani doma TVD Partizan na Jesenicah. Naslednjega dne ob isti uri bodo pevke nastopile v dvorani skupščine občine Kranj, v ponedeljek ob 20.30 pa v festivalni dvorani na Bledu. Pod vodstvom dirigenta Jiriha Štrunca je zbor pripravil vrsto čeških narodnih, starejših umetniških in nekaj sodobnih skladb.

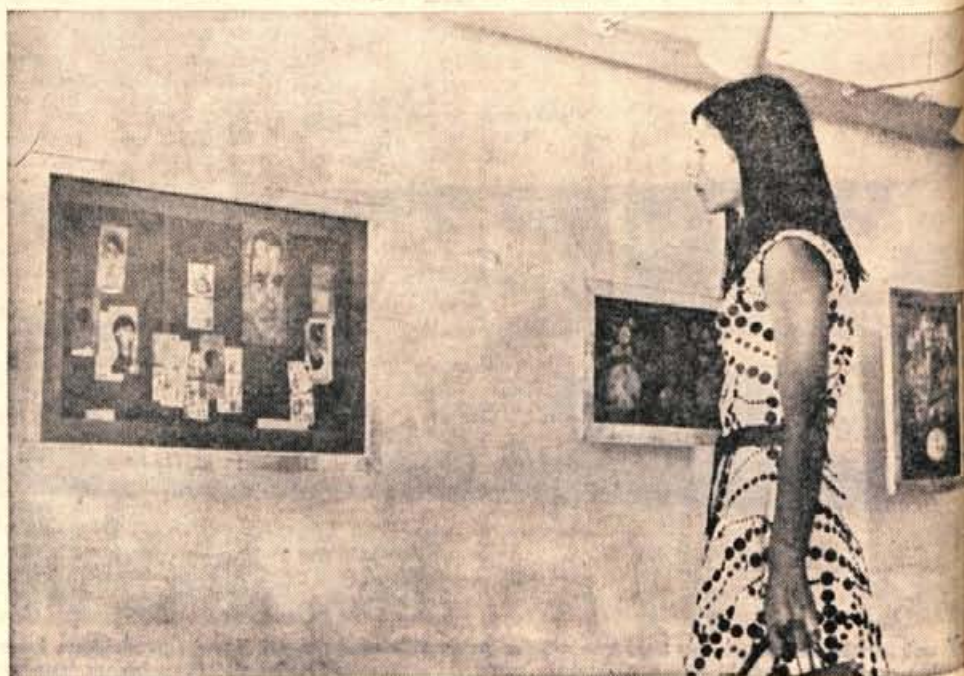
D. Stanjko

Razstava Florisa Oblaka

V prostorih galerije v mestni hiši v Kranju je odprta razstava Florisa Oblaka. Otvoritev razstave je bila v petek, 5. julija, in bo odprta do 24. julija. Do sedaj je razstavljal samostojno in na skupinskih razstavah. Sodeloval je tudi na prvem in tretjem trienalu

v Beogradu ter zvezni razstavi, ki je potovala po državi zahvaljujoč Udeleženi pa se tudi vseh razstav Drštva slovenskih likovnih umetnikov.

Floris Oblak je bil leta 1966 nagrajenec Prešernovega sklada.

Z razstave Florisa Oblaka — Foto: F. Perdan

Te dni po svetu

SINGAPUR, 6. julija — Okoli deset tisoč tajskih vojakov se uri, da bi v najkrajšem času odšli na vietnamska bojišča, Tajska ima sedaj v Vietnamu že okoli 2000 svojih vojakov.

NEW YORK, 6. julija — Na sedežu OZN so sporočili, da bo konferenca neatomskih držav v Ženevi od 29. avgusta do 28. septembra. Na konferenco so povabili vse države članice OZN ter specializiranih agencij. Kitajska je povabila na to konferenco zavrnila.

CAPETOWN, 6. julija — Direktor bolnišnice Groote Schuur dr. Burger je izjavil, da je dr. Blalberg »zelo bolan«. Kot je znano, so Blalbanu že pred nekaj meseci uspešno izvedli operacijo presaditve srca.

DJAKARTA, 7. julija — Med obiskom nizozemskega zunanjega ministra Josepha Lunsja v Indoneziji so podpisali sporazum o sodelovanju med Nizozemsko in Indonezijo. S tem sporazumom so odprta vrata za nizozemski kapital in investicijska vlaganja.

MOSKVA, 7. julija — V moskovskih uradnih krogih poudarjajo, da je napočil zgodovinski redki trenutek, ko sta SZ in ZDA pripravljene priznati enakost sil v najširšem pomenu te besede in ko vidita edini izhod iz takšnega položaja v sporazumu, kasneje pa v dokončni razložitvi. Takšno mnenje je bilo v Moskvi zaslediti takoj po podpisu sporazuma o prepovedi širjenja atomskega orožja.

BABNO POLJE, 7. julija — V tej zgodovinski vasi so se srečali bivši borci notranjskega partizanskega odreda, VDV bataljona, osebja snežniških bolnišnic, pridružili pa so se jim tudi bivši borci Istrskega odreda.

PRAGA, 8. julija — Večji del pokrajinskih konferenc KPČ je končalo z delom. Večina delegatov je odločno podprla napredne sile v sedanjem političnem in družbenem procesu. Z enakim navdušenjem so tudi izvolili delegate za izredni partijski kongres in sprejeli resolucijo o bodočem delu.

BEOGRAD, 8. julija — Predsednik Združene arabske republike Gamal Abdel Naser bo v sredo prispel na uradni obisk v našo državo.

Ljudje

Obisk predsednika Združene arabske republike Naserja v Sovjetski zvezi in pa njegovi pogovori s sovjetskimi voditelji o bližnjevzhodni krizi spet vliivajo svetovnemu javnemu mnenju upe za častno, zlasti pa miroljubno rešitev tega spora.

Upe za takšno ali drugačno rešitev omenjene krize je spodbudila nenadna ponudba Združene arabske republike, da bi mirovne sile OZN ponovno prišle na egiptovsko ozemlje. Hkrati pa dobri poznavalci bližnjevzhodnih razmer poudarjajo, da bo tudi posebni odposlanec OZN na Srednji vzhod švedski diplomat Gunnar Jarring kmalu začel novo diplomatsko ofenzivo. Takšen razvoj dogodkov je izrazil tudi britanski zunanji minister Michael Stewart, ko je v pogovoru z novinarji dejal, da je zdaj

Novi upi za rešitev krize na Bližnjem vzhodu

več možnosti za napredek na Srednjem vzhodu. To svojo trditev je britanski zunanji minister oprl na dve dejstvi: prvič, da je Jarring spet v stikih z glavnimi tvorcji politike na Srednjem vzhodu, kot drugo dejstvo pa je Stewart omenil izjavo egiptovskega zunanjega ministra Mahmud Riada, ki je med obiskom v Københavnu dejal: »Priznavamo stvarnost in izraelska država je del te stvarnosti. Zdaj si želimo miru.« Stewart je nadalje dejal, da takšne izjave in takšna dejstva zbuja pogum.

K novim ugibanjem o rešitvi krize med Arabci in Izraelci je pripomogel tudi sovjetski tisk, ki zelo obširno spremlja obisk Naserja v Moskvi. Moskovski listi poudarjajo dejstvo, da se Izrael slej ko prej upira sklepanju varnostnega sveta, da pa je Tel Aviv v vse hujši diplomatski ofenzivi in da se tudi

znotraj same izraelske vlade porajajo mnenja, ali je mogoče nadaljevati agresivno politiko, ne da bi prišlo do hudih mednarodnih zapletov. V tem vidijo sovjetski listi ugoden trenutek za začetek nove diplomatske akcije.

V začetku smo omenili ponudbo ZAR, da bi na Bližnji vzhod spet poklicali »modre čelade« OZN. Po tej ponudbi oziroma predlogu naj bi umik izraelskih vojaških čet z zasedenega arabskega ozemlja nadomestili s prihodom sil OZN na delikatne stičnice med Izraelom in arabskimi državami. Medtem ko nekateri poudarjajo, da bi Egipčani radi svojo zamisel uresničili prek OZN, pa nekateri sovjetski komentatorji menijo, da Sovjetska zveza ne izključuje možnosti neposrednih stikov med Izraelom in arabskimi državami, kar pa

so, kot vemo, arabske države vseskozi zavračale.

Naj za konec omenimo še nekatera izraelska stališča. Tako je izraelski zunanji minister Aba Eban dejal, da je njegova država pripravljena sodelovati pri ponovnem odprtju Sueškega prekopa, če bo ta »brezpogojno dostopen ladjam, ki plujejo pod vsemi zastavami.« Vendar, je nadaljeval Eban, vprašanje je, če bo Egipt za to. Poudaril pa je še, da bi lahko Izrael in ZAR v okviru OZN pretresla novembrsko resolucijo varnostnega sveta in vprašanje, ki izvirajo iz nje. Ko je Aba Eban komentiral izjavo svojega egiptovskega kolega o priznanju izraelske države, je dejal, da ne gre za to, da bi države na Srednjem vzhodu priznale druga drugo, temveč, da bi privolile v mirovno pogodbo, ki naj bi jo podpisale druga z drugo.

V. G.

1197 skokov Janeza Brezarja

Alenka Smolkovič se pripravlja na tekmovanje

Če sem v Brniku na letalskem mitingu prav slišal napovedovalca, ko je napovedoval skoke padalcev, je Janez Brezar do sedaj izvedel 500 skokov.

»Napovedovalec se je malo zmotil,« mi je dva dni pozneje na letališču v Lescah dejal Brezar.

»Za koliko skokov se je zmotil?« sem želel vedeti. Janez ni takoj odgovoril. Tako kot se je on izogibal točnega odgovora, sem uporno

spraševal vse dotlej, dokler mi ni povedal, da ima za seboj že 1197 padalskih skokov (skok v zakonsko brezno ni vštet).

Janez je bil rojen pred 31 leti v Kranju, toda pravi, da je Radovljčan. S padalom je prvič skočil, ko mu je bilo 16 let. Ker je pokazal izredno nadarjenost, ga je letalska zveza Jugoslavije kot štipendista poslala v šolo za učitelje letalstva.

Brezar je bil več let član

naše državne reprezentance. Med drugim je sodeloval na svetovnem prvenstvu v padalstvu 1962. leta v ZDA in 1964. leta v Zahodni Nemčiji.

Te dni ima v Lescah dovolj dela. 70 mladih fantov in deklet iz vseh krajev Slovenije se uči spretnosti padalstva. Abecedo padalstva pa jih uči Brezar.

Med padalci je tudi Alenka Smolkovič iz Kranja. Pred vstopom v letalo mi je zapala, da ni novinka in da

Vrvež na letališču

Na letališču v Lescah je te dni vse živo. Tu se je zbrala in trenirala državna reprezentanca, ki se pripravlja na svetovno prvenstvo v padalstvu, ki bo letošnjega avgusta v Gradcu. Poleg asov padalstva pa je na tečaju padalstva tudi 70 fantov in deklet iz vseh krajev Slovenije. Med hrabrimi fanti, prostovoljci, so tudi štiri dekleta, in sicer Tatjana Zevnik, dijakinja iz Nove Gorice; Marija Zokalj, dijakinja iz Krškega; Barbara Mrgole, prodajalka iz Krškega in Anka Smolkovič, dijakinja iz Kranja. Razen Smolkovičeve so vsi padalci novinci. Učitelj padalstva, Janez Brezar, je dejal, da je med novinci že opazil nekoliko novih talentov, ki bodo s treningom lahko pridobili toliko spretnosti, da se bodo uvrstili med boljše padalce (morda nekoč najboljše). — J. Vidic

in dogodki

Alenka Smolkovič

bom lahko gledal njen šestdeseti skok. Alenka je prvič skočila 1966. leta in je edina dekle z Gorenjske, ki je ostalo zvesto padalstvu. Vse druge skačejo samo eno leto, nato se poročijo in odpovedo temu zanimivemu športu.

Alenka si je pri prvem skoku zlomila nogo, toda nesrečni skok ni omajal njeno voljo, da nadaljuje s skoki. Letos je končala srednjo tehnično šolo in čaka, kot mnogo drugih, na zaposlitev.

Alenka se v Lescah pripravlja na mladinsko državno prvenstvo, ki bo prve dni avgusta v Ohridu. J. Vidic

Vsi smo kadilci

Čeprav mnogi ne kaže, pa vendar lahko zanje trdimo, da večših pokade tudi po tri cigarete na dan, ne da bi seveda kaj imeli med prsti. Kako to? Zdravniki so ugotovili, da zakostuje že ura sedanja v kajenskih dvoranah, da kadite ne da bi v resnici kadili. Dokazi, da kajenje povzroča pljučnega raka, večinoma tudi za nekadilce. Delo v kajenskih prostorih, predvsem restavracijah, je za nekadilce enako škodljivo, kot če bi strastno kadili po skatlo cigaret na dan.

Vse za turizem

Turiste je mogoče privabljati tudi z bradami. Tako nekako si zamišlja turizem župan danskega mesteca Nakskova. V časopisu je objavil vest, da bo drugi dan pred mestno hišo povedal mesčanom nekaj zelo važnega. Zbralo se je okoli dva tisoč radovednežev. Župan namreč želi, naj bi vsi nosili brade, kot posebnost mesteca Nakskova. Ljudje so se sicer ob tem predlogu smejali, da so skoraj popokala okna na bližnjih stavbah. Vendar pa je menda sedaj že videti iz dneva v dan več bradačev na ulicah tega mesta. Zastavo nosi seveda župan, ki si je skupaj z drugimi mestnimi očeti pustil rasti brado in brke.

Tudi to so razlogi

Branilec je na sodišču zagovarjal svojo stranko, ki je bila obtožena zaradi povzročitve prometne nesreče: »Splošno sodišče naj upošteva, da je obtožena popila steklenico šerija preden je sedla za volan zato, ker je mislila s tem pregnati prehlad.«

— Vi ste pisatelj? Kakšno naključje! Jaz sem pa bračka.

BOGOMIL DEBELJAK

Izobčeni Ikarus

MNOGO SREČE, FANTOJE, IN NE HODITE DOL!

KLICEM NJICO, GOVORI C-342, C-342. IMAM ALARM ZA POŽAR. MORJE RAZBURKANO, ČE ODVRŽEM GORIVO NE DOSEŽEMO NICE.

PROSIM ZA NAVODILO

ODVRŽITE GORIVO, ZASILEN PRISTANEK. VAŠ POLOŽAJ IZVILJA MO VSEM PLOVNIH ENOTAM V BLIŽINI. PONAVLJAM...

NEUMNOSTI TREŠČILI V VARNOSTI V ZIDU

V NICI...

Uho na trebuhu

Zdravniki neke avstralske bolnišnice so hoteli na nenavaden način pomagati možu, ki je v neki nesreči izgubil uho. Vendar pa pri takih operacijah pogosto nastajajo težave, ker organizem noče sprejeti novega organa ali pa pride do hudih infekcij. Zato so avstralski kirurški zašili uho najprej na bolnikov trebuh, da se je tam »aklimatiziralo«.

Same sitnosti

Novoporočenca sta stopila v dvigalo velikega nebotičnika. Liftboj pa je bila mična.

svetlolaska, ki je ko je zagledala par, zažgolela: »O, pozdravljen, dragi!« Mlada žena je počakala toliko, da sta stopila iz dvigala, nato pa je eksplodirala: »Kdo neki pa je ta, ki te je tako pristržno pozdravila?«

Mož pa se je nakremžil in zaprosil: »Prosim te, nikar. Ze tako bom imel jutri dovolj opraviti, ko ji bom moral razložiti, kdo si ti.«

Rešitev križanke št. 43

- 1. KAPLAN, 7. DAVCA, 12. AGRIPA, 13. OPART, 14. MRENA, 15. SMALTA, 16. RAVA, 17. KRESE, 18. EMO, 19. LECT, 20. NAT, 23. RTINE, 25. STIL, 26. FASIST, 28. ETIKA, 29. ARENA, 30. FRANEK, 31. OSKAR, 32. KORONA

Kavbojev primanjkuje

V Združenih državah Amerike že dlje zelo povprašujejo po kravjih pastirjih, ali kar zveni bolj filmsko, po kavbojih. V Kaliforniji in Arizoni lastniki velikih rančev že dolgo zamažajo lase delavce, ki naj bi nadzorovali njihove črede. Ponujajo dobro plačo ter hrano in stanovanje. Nekateri so začeli to povpraševanje tudi domiselno izkoriščati. Tako se ljudje iz bližnjih mest, med njimi tudi odvetniki in zdravniki,

za konec tedna spremene v kavboje ter v soboto in nedeljo jahajo za čredami goved. Razen zasluzka jih k temu seveda vleče tudi želja po oddihu, čeprav to delo ni ravno lahko.

Krvava kronika

V tednu, ko je stopil v ZDA v veljavo zakon o omejeni prodaji strelnega orožja, je bilo ubitih s strelom iz revolverjev in pušk 189 ljudi. Statistika pa pravi, da je bilo leta 1966 v ZDA ustreljenih kar 6500 ljudi različnih starosti. Divji zabod še živi...

XVIII. GORENJSKI SEJEM

V KRANJU 2.—13. VIII. 1968

Miha Klinar: Mesta in razcestja

Domovina

III. DEL 143

»Toda, kaj bi pridigal. Živim od tega, zato mi ni treba deliti naukov.« Nauke vama bo delil gospod. Nauki so njegov kruh in njegova življenjska sila. »Da, zares. H gospodu morava.« »Ne mudi se vama,« pravi Stefi. »Eh, veste...« pravi Matej. »Veš,« ga Stefi opozori na bratovo dolžnost čimprej opraviva. »Z vama pojdem,« pravi mati kuharici, da ne bo vlekla na ušesa. »Mati?« jo očita joče pogleda Mariji. Tudi Rozika postaja nestrpna zaradi zaročnika, ki je ne bilo doma. Bila bi se skrivata Anton in Andrej. Zakaj ni imel Andrej take sreče? Ne bi se mu bilo treba skrivati pred ljudmi in žandarji? Na zrak bo šla, odhaja za Matejem. V bližini hiše oprezajo žandarji, nekaj dni prihajajo sem ob mraku. »Bedaki!« jih opazuje Rozika in Andreja. Nista tako bedasta, da bi nenadoma prešine Roziko bojazen, preveč tožilo po njej in bi ponosno je Rozika skoro gotova, da bo prišla v past. »Ne, ne sme priti,« se umakne v hišo in zaupljivo zmoti: njun pogovor. »Žandarji?« postane zaskrbljen večerov oprezajo okrog hiše? preneha to, hm, je najbolje, če nesrečo »Da, najbolje, da neopazno očetom tudi Stefi. »A Marija? Jezna bo.« »Ne bo!« »In Matej?« »Matej?« se spogledajo zaskrbljeno. »Matej o tem ne sme ničesar vedeti.« »Ne čakaj!«

»Pojdi!« Tako zahtevata Stefi in oče. Potem ostaneta sama. Stefi pove, kaj je zvedela o možnosti Slavkovega vpisa v gimnazijo pri učitelju Grjupu. Nekoliko prepozno se je pozanimala, pravi oče. »Upajmo, da ga bodo kljub temu vpisali,« pravi oče. »To želi! Samo če bo opravil izpiti?« »Kakšen izpiti? Saj se začel ni hoditi v gimnazijo, pa že izpiti?« oče ne razume. »Sprejemi izpiti! Brez sprejemnega izpita ne sprejmejo nikogar,« pojasnjuje Stefi. »Tako torej?« oče ne ve, da Slavko za izpiti ni pripravljen. »Jutri ga bo na izpiti pripravil učitelj!« »No, potem bodimo brez skrbi!« si oče izpiti predstavlja kot nekaj, kar Slavku ne bo delalo težav. »Toda pa imam zate,« seže v žep in položi pred Stefi papir s cesarskim grbom, kolkovan in ožigosan. »Kaj je to?« Stefi ne razume. »Menda znaš brati? Dovoljenje je! Dovoljenje, da smeš odpreti trgovnico pod svojim imenom.« »Oče! Stefi objame očeta in šele potem vpraša, zakaj ni dovoljenje izstavljeno tudi na Marijino in Rozikino ime. »Zakaj naj bi bilo? Marija se bo čez nekaj tednov poročila. Tudi Rozika bo šla od doma, ko bo konec vojne. Ti pa imaš otroka in ostala boš doma,« reče oče in postavi Stefi pred novo usodo. Trgovnico bo imela. »Upam, da se boš znašla,« upa oče. »Znašla? Seveda se bo! Ali ni nekaj časa že delala v neki zelnjadni trgovnici v Radgoni na Stajerskem? Ali ni bila pomožna blagajničarka v Grazu in Trstu?« O, ne boji se tega dela, samo če bo trgovnica nesla in če se ne bo vse skupaj končalo z dolgovi in polomom kakor v Hartbergu zadeva s Francovim časopisom, ki je doživel samo prvo številko in še to samo v tiskarni na krtačnem odtisu. Ne, ne bo se! Ne sme se! Njena trgovnica ne bo tako tvegano podjetje kakor Francovo s časopisom. Toda Stefankin obraz je vseeno zaskrbljen. Ne zaradi morebitnega poloma z bodočo trgovnico, marveč zaradi Slavkovega izpita. In nocoj ga še vedno ni domov. Ze po šoli ga je prišel iskat nekdo od sošolcev, da bi se skupaj učila. »Najbolje bi bilo, da bi stopila ponj!« »Saj ne gori voda! Če se uči, mu ne bo škodovalo!« »Ze, toda fant še ne ve, kaj ga pojutrišnjem čaka.« »Da, seveda! Potem le pojdi ponj!« A ji ni treba. Slavko pravkar prihaja. »Mama, ali je res?« vpraša, ko pozdravi nona. »Kaj?« »Da pojdem v šole? Da pojdem v Idrijo?« pogleduje zdaj mamo, zdaj nono. »Pojdeš!« pravi nono. »Učitelj mi je povedal. Celu uro sem bil pri njem. Spraševal me je. Vse sem znal. Jutri bova ponavljala zgodovino! O nono! O mama!

Pozabljena plošča Arnolda Riklija

Naš dopisnik Jože Ambrožič s Poljšice nam je za rubriko Gorenjski kraj in ljudje spet poslal zanimiv članek, ki mu je dal naslov »Svajcarska tabla«. V uredništvu smo naslov nekoliko spremenili — zato, da bo prizadetim institucijam že po naslovu takoj jasno, da gre za pozabljen spomenik, ki bi ga vsekakor kazalo ohraniti. Toliko za uvod — drugo pa bo v članku povedal naš dopisnik.

Sročam se s soščolcem, pa mi reče: »Dobro, Jože, marsikaj pišeš, vsega pa le ne veš! Seveda ne vem vsega, nobeden ne ve vsega. Pogovor je stekel in soščolec me je povabil, naj grem z njim k tako imenovani »Svajcarski skali«, ki je le pol ure hoda od Poljšice, moje rojstne vasi. Odšla sva na pot. Prek gmajne golega Stovičja sva krenila v gozdove poljšiških posestnikov. Skala, do katere sva prišla, je bila povsem obrasla z mahom. Kolovoz sicer pelje skoraj tik ob njej, vendar le redkokdaj ve, kaj ta skala pomeni. Skala, danes porasčena z mahom, je bila podstavek za »Svajcarsko ploščo«, kot jo imenujejo domačini. Stoji v gozdni parceli kmeta Valentina Pretnarja (po domače Hribarja) s Poljšice. »Na vrh pvan« je domače ime za to planoto, pa tudi naslov na plošči je podobno: »ARNOLDS HOHE«.

po slovensko »ARNOLDOVA PLANOTA«. Tod stoji skala, ki po obliki spominja na Triglav; široka je 3,60 m, višoka pa 2,70 m.

Na tej skali je bila včasih plošča, posvečena Arnoldu Rikliju, ustanovitelju zdraviliškega turizma na Bledu. Podstavek, kjer je bila plošča, ima v obliki vodoravne in navpične linije (križa) dva žlebova, široka 12 cm in globoka 3 cm. Ne vem, čemu sta služila. Plošča, ki so jo sem pritrtili leta 1891, je bila litozelzna (ali bronasta). V nemščini je na njej pisalo dobesedno takole:

ARNOLDS HOHE GRUNDUNOSSTÄTTE DER LIEHTLUFTBÄDER Der Menschheit zum Wohle ins Leben gerufen am 9. Juni 1885 durch ARNOLD RIKLI

Gesetzt, am 24. Juli 1891

Smiselno bi besedilo na plošči prevedli v slovensčino nekako takole:

ARNOLDOVA PLANOTA MESTO JE USTANOVLJENO ZA SVETLOBNE IN ZRAČNE KOPELI CLOVESTVU V DOBRO ARNOLD RIKLI 1885

Postavljeno 24. julija 1891

Vsa stvar je zgodovinskega pomena, posebno za Bled in njegov turizem. Podstavek stoji in tudi plošča z dobro vidnim besedilom je še ohranjena pri Hribarju na Poljšici (Valentin Pretnar). Le njemu gre zasluga, da plošča še obstaja. Neznani zlikovec, ki ni imel smisla za zgodovinske spomenike, je ploščo namreč demontiral in jo hotel odpeljati, vendar jo je Hribar, lastnik tiste gozdne parcele, odpeljal domov, kjer je še danes. Ploščo je pripeljal domov leta 1920, tehta pa — po izračunu litega železa — 644 kg. Za odškodnino, da so smeli postaviti to spominsko ploščo na njegovi parceli, so mu »Svajcarski Nemci« plačali 5 goldinarjev (po pripovedovanju Valentina Pretnarja).

In kakšen je pravi pomen te plošče? Kdo je bil dr. Arnold Rikli? Iz pripovedovanja starejših ljudi sem o tem marsikaj zvedel.

Dr. Rikli je bil ustanovitelj zdraviliškega turizma na Bledu. Ob jezeru pod gradom je imel nekakšno ambulanto oz. bolnišnico in več lesenih, zračnih hišic za svoje pacien-

te (te so danes porušene, je zidana stavba še stoji, čeprav ne služi več prvotnemu namenu). Dr. Rikli je prvi spoznal, kako zdravilno je podnebje na Bledu; bil je tudi prvi, ki je odkril termalne vrele.

Svoje paciente (predvsem tiste, ki so boleli na želodcu, žolču in pa tiste, ki so bili predebeli in bi radi shujšali) je zdravil na čisto poseben način. Vsako jutro jih je ob štirih zbudil, potem pa so tekli (v kopalkah in bosih) po točno določeni poti (mekhi stezi), in sicer pod gradom, potem po stezi za gradom (nad današnjim Pretnarjem in mimo Pangerca) prek Mlake na Njivico, za Zadnjo skalo, za Skripačem, za Vozom in do omenjene plošče. Vsi prepoteni so se potem vrnili na Bled, kjer jih je čakala še parna kopalnica, potem šele so zajtrkovali. Verjetno jim je zajtrk kar dobro teknil, saj je pot dolga kar uro in pol hodaj zmerne hoje.

Dr. Rikli je bil tudi med prvimi, ki je odkril na Bledu pod Stražo termalne vrele. On je tudi ponel v svet ime Bleda, ki ga je razglasil predvsem kot idealno termalno in klimatsko zdravilišče.

Jože Ambrožič

Nadaljevanje prihodnjik

Jaz sem pa mislil, da z mojim šolanjem ne bo nič, čeprav sem se skoro vse počitnice skrivaj učil... »Potem...« ga pogleda Stefi in poboža, ker postaja njena skrb lažja. »Potem si se učil že za izpit...« »Učil! Samo zgodovine se nisem, ker sem mislil, da je ne bo treba. Učitelj pa pravi, da so za zgodovino še posebno natančni...« »Za zgodovino?« »Da, za zgodovino cesarstva! In prav te... prav te znam najmanj!« »Potem se je naučil!« pravi nono. »Bi! Toda v enem samem dnevu?« »Je je toliko?« »Tale knjiga,« pokaže Slavko knjigo, ki jo ima v roki. »Učitelj mi jo je dal.« »Za božjo voljo, saj je debela kakor opeka!« zaskrbi tudi nona. »Da, kot opeka,« pritrudi Slavko in z zaskrbljenim pogledom pogleda starega očeta, kakor da tej, kot opeka debeli knjigi, ki mu jo je bil dal učitelj, ne bo kos. Nono razume ta pogled. »Nič ne maraj, fant! Bistro glavo imaš in ne trde kakor opeka,« ded opogumi Slavka. Slavko ob pogledu na debelo zgodovino Avstrije v bistrost svoje glave ni tako uverjen kakor nono. Toda vseeno se takoj loti branja. Ne zmeni se za veselje Marijin in Matejev ter nonin prihod ne za blaženost, s katero nona pripoveduje nonu in mami, kako lepo je gospod nunc sprejel Mateja in po izpraševanju vse navdušen rekel, da na takega, v krščanskih resnicah tako temeljito podkovanega ženina, kakor je solkanski mizar Matej Vuga, v času svojega župnikovanja še ni našel.

»To je pravi ženin za Marijo in bog daj, da bi bil bodoči Marijin zakon z njim poln sreče in božjega blagoslova. Tako je rekel gospod nunc,« pripoveduje nona.

Potem še dolgo govori in praznuje Marijino zaroko z Matejem, s katerim se bo poročila še pred adventom. Toda Slavka to ne moti. Zatopljen je v branje. Cas pa teče in večer se naglo, vse preneglo nagne v noč.

Počasi se pogovor stišča. Na praznovanje in veselje lega utrujenost.

»Pozno je že! Treba bo počivat,« zazeha nono. Kakor da jim je vzel njihove besede z jezika, so tudi drugi zato. »Zares, treba bo spat, da ne bomo zalezali maše,« zaskrbi Marijo. Tudi Slavka nagovarjajo, naj bi legel. »Bom, saj bom, samo še tole bi rad prebral,« odgovarja in jim s pogledi dopoveduje, naj ga vendar puste pri miru, kakor so ga pustili doslej. Ali res ne razumejo, da mu leži tale Avstrija kakor mora na duši.

Poglejmo v Beneško Slovcnijo!

(Nadaljevanje)

Glede na misel o nujni štípendiranju beneških rojakov z naše strani, ki sem jo sprožil v sobotnem Glasu, me je že v teh kratkih dneh spodbudilo nekaj prijateljev, češ, bolj natančno razložiti svoj predlog.

RESILNI OBROČ

Seveda je bila misel o naši gmotni in moralni pomoči Beneškim Slovincem rojena predvsem iz čustev, zburjenih spričo dejanskega narodnostnega stanja v deželici, ki je resda že 102 leti odrezana od matičnih slovenskih pokrajin — toda v njej le še gledamo najzahodnejšo predstražo slovanstva, ki pa se iz dneva v dan bolj staplja z latinsko kulturno in civilizacijsko sfero.

Iluzorno pa bi bilo seveda misliti, da bi pri nas ali kje drugje z našimi štípendijami takoj vzgajili določeno število beneško-slovenskih zdravnikov, profesorjev, učiteljev, pravnikov in drugih strokovnjakov. Vedeti je namreč treba, da je treba v tuji državi vse naše diplome nostrificirati, kar ne gre vedno prav lahko, drugi pa je treba računati na to, da ne bo od nikogar zagotovljena namestitve teh solanih ljudi v domači deželici, v slovenski Benečiji. Nameščanje javnih uslužbencev je pač pravica države...

Toda s svojim pisanjem o štípendiranju nadarjenih sinov in hčera nepremožnih Beneških Slovincov sem mislil, vsaj v prvi fazi naše intervencije, predvsem na vzgojo, na solanje takih kadrov, ki bi lahko po naravi svojega posla ostali tudi po solanju doma, med svojimi rojaki. Pa najsi bodo to gostinski in turistični strokovnjaki, agro in hidrotehnik, trgovski in industrijski kadri, slikarji, umetniki, glasbeniki in podobno. Seveda bi bili profesorji in učitelji najnujnejši — toda le kdo more jamčiti za njihovo namestitve v domačin krajih?

Sicer pa bo gotovo kdaj napačil čas, ko bomo bolj smelo terjali slovenske šole za našo narodnostno manjšino v Italiji. Tu je vendar tudi načelo recipročnosti — kot nešovinisti smo to dosledno izpeljali za laško govoreče Jugoslovane v Istri in drugod. Mi pa moramo tako plaho prosjati za drobtinice naravnih pravic...

Le zakaj tudi za naše rojake ni mogoče to, kar je mogoče v Italiji za francosko

govorečo manjšino v Val d'Aostu in za Nemce v Južni Tirolski? Na lastna ušesa sem slišal kako svobodno se tamkaj govori francoski oziroma nemški. In prav tako na lastne oči sem videl v obeh teh jezikovnih mešanih področjih vse javne napise tudi v jeziku avtohtonega ljudstva. Le za naše beneške rojake, ki so l. 1866 s takim zaupanjem, rekli bi lahko celo bolj pesniško, da so s polnim jadrni zapluli v naročaj Italiji, ne velja nobena pravica, nobena politična logika.

Le kaj je vzrok tej krivici? Beneški Slovinci so narod brez voditeljev. Po Podreki in Trinku se je le malo rojakov izoblikovalo v glasnike svojega ljudstva. Naj ne bodo užaljeni, če s staro pripodobo rečem, da so Beneški Slovinci danes kot čreda brez pastirjev. Brez teh kot v vojski brez poveljnikov pa ne gre!

Zaradi vsega tega in v srčni prizadetosti za usodo Slovincov v Benečiji, sem prejle zapisal, da je edina rešitev v izobraževanju, v narodnostni vzgoji določenega števila mladih Beneških Slovincov. Ker pa si sami ne morejo pomagati, drugi pa jim nočejo — smo mi v matični deželi poklicani, da to vprašanje tako ali drugače uredimo. Čimprej vrizimo resilni obroč...

SAMPETER SLOVENOV

Tako smo zašli s popotovanja po Beneški Sloveniji v razmišljanja o bridki usodi rojakov v tej daljni deželici, na večerni obali slovenskega narodnega ozemlja.

Pa vendar pravzaprav nismo zašli — saj nam je tudi ob teh in takih besedah, v srcu vedno topla misel na slovensko Benečijo, kjer se po gorah še glasi tožeča pesem:

**Ptička uprašam vas,
al' slišite moj mili glas,
al' bo de prišla kdaj
spómlad za nas,
Ptička odgovóri:
spómlad za tebe ni,
spómlad bo prišla,
kdaj tebe ne bó...**

V zadnjem zapisu nas je vodila pot iz Cedada v veliko slovensko vas Azilo (Azzida) in odtod navzgor na Trčmun pod visoki Matajur. Ne gre drugače, kot da se po isti poti vrnemo v dolino, pri Azilu pa zavijemo proti severu in že po dveh ali treh kilometrih pridamo v Sempeter Slovincov (v narečju »Sampeter«), ki so ga do nedavna tudi Italijani tako imenovali (San Pietro degli Schiavoni), zdaj pa mu uradno pravijo San Pietro al Na-

tisone (St. Peter ob Nadiži). Kljub temu pa mestec le ne more, niti noče skriti, da je vendarle najbolj narodnostno prebujeni večji kraj Beneških Slovincov. V vseh trgovinah in gostilnah se lahko pogovorijo slovenski. In to brez težav, ker je jezik šempeterskih ali nadiških Slovincov najbolj sličen našemu obsoškemu narečju.

Sempeterski Slovinci so v razmeroma najugodnejših narodnostnih razmerah. Strnjenci so, obdani le na ozkem pasu proti Cedadu s Furlani, sicer pa imajo na jugu za sosede starogorske ali idrijske Slovence, na severozahodu pa že bovške Slovence. Sempeter je velika fara s številnimi podružničnimi cerkvami. Skoro povsod propovedujejo še slovensko. Verniki uporabljajo slovenske molitvenike (najlepšega je napisal Ivan Trinko), tudi slovenska cerkvena pesem se še kdaj pa kdaj sliši.

Gotovo bo spodbudno, če povem novico: v Sempetru pravkar ustanavljajo drugo

z vseh bližnjih in daljnih gorskih pobočij k svoji fari. Seveda pa ne manjka tudi bližnjih Cedadcev. Ves Sempeter je ta dan prazni, stojni ca stoji pri stojnici, v gostilnah točijo od jutra do večera pa še pozno v noč domača vina: temnega merlota, zlatorumenega tokajca in rdeče vino »rosso«. Nekdaj tako priljubljene pijače »cividinija« pa ne dobiš več, kajti zdaj goje v nogradnikih le zlahke trine sorte. Pač pa je še vedno na vseh slavnostnih mizah potica »gibanica«, ki ji tudi Furlani pravijo tako (»gubana«).

Star zapisek iz l. 1885 pravi, da domačini na šempeterskem senjanu javno plešejo svoj ljudski ples Slavjanko na muziko s strun »zigazajne« (noke vrste gosli).

Ne moremo pa iti iz Sempetra prej, preden še kaj ne povemo o najodličnejšem domačinu, o pesniku, narodnem buditelju in učitelju Petru Podreki.

Smeli bi celo trditi, da je bil Peter Podreka prvi Beneški Slovenec, ki se je zavedel svoje narodnosti. Rojen je bil ta zaslužni mož v Sempetru dne 16. februarja 1822. V revolucijskem letu 1848 je končal videmsko semenišče in takoj nato šel za 8 let kaplanovat na Trčmun. Potem je služil 17 let kot župnik v rodnem Sempetru, umrl pa je v bližnjem Roncu, 4. novembra 1889, komaj 66 let star.

se lovili pri izrazih, za katere niso na hitro našli slovenske besede. Odtlej je ostalo v beneški slovensčini mnogo laških besed, ki se še danes slišijo med slovensko govornico. Povejmo le nekaj primerov: »pacijencija« pravijo namesto potrpežljivost, »te šalutame« namesto pozdravim, »maj« namesto nikoli, »bandiera« namesto zastava in podobno.

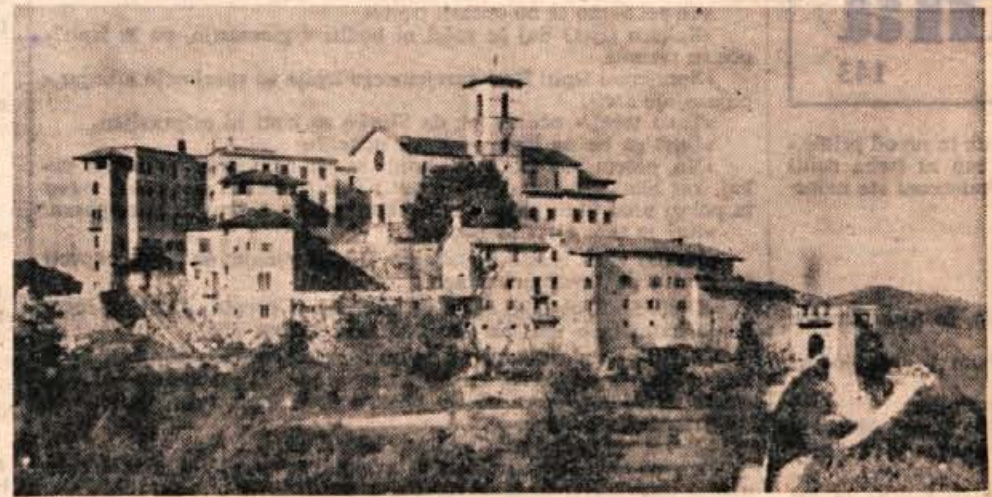
PREŠERNOVE POEZIJE

Podreka je bil znan tudi po tem, da je nadarjenim svojim faranom posojal slovenske knjige. Pri tem jim je vedno rekel:

»Ná, ná, puobič, boš videu kake bukve majo Slovínji.«
Ivan Trinko, ki mu je bil Peter Podreka vzornik in pesniški mentor, se je spominjal, s kakšno ljubeznijo je stari fajmošter govoril o Prešernu. Imel je v svoji knjižnici prvo izdajo Poezij v prekrasni vezavi. Trinku je takole rekel:

»Vidiš, vidiš, puobič, takih pjesmí je malo na sviete. Telih na dan vnoz rok.« (Teh ne dam iz rok) — In je potem Prešernove Poezije spet skrbno spravil v omaro in jo zaklenil...

Bil pa je Podreka tudi živa pričča onega nesrečnega plebiscita l. 1866. Bilo mu je tedaj že 44 let in gotovo je tudi sam glasoval za pripojitev Beneške Slovenije Italiji. Razočaran nad laškimi šovi-

Stara gora nad Cedadom

prosvetno društvo Beneških Slovincov. Prvo je v Cedadu in se imenuje po Ivanu Trinku, to drugo pa bo dobilo ime Brata Kennedy — pač zato, ker sta se borila in padla za enakost med narodi in rasami, za človeške pravice in dostojanstvo. »Ti ideali pa so tudi naši ideali,« so mi rekli v Sempetru!

PETER PODREKA

Naneslo je tako, da smo se znašli v Sempetru, vprav na dan njihovega žeganja (na dan sv. Petra in Pavla) ali kot sami domačini pravijo temu shodu »senjan«, po furlanski pa »šagra«.

Na ta dan privro Slovinci

Ko je Peter Podreka doraščal v prvega beneško-slovenskega pesnika, sam še ni znal pisati knjižne slovensčine. Zato se je trdo učil in pismeno občeval z mnogimi tedanjimi slovenskimi velmožami.

Sam je čutil, da mu strune le okorajo zvone:

**Mili glasovi tam na Savi,
Sočl, Dravi se glasé.
Na Nedilž so hripavi,
teško z njimi se vrsté.**

Zasluzno dejanje Petra Podreke jo bila tudi izlaja Katekizma za Slovence videmske nadškofije. Prej (pred l. 1869) so duhovniki po beneških cerkvah govorili vsak v svojem narodnem narečju in

nizmom in nehvaležnostjo, se je umaknil v Ruonec, tamkaj učil kmete sadjarstva in pesnil:

**Jaz nisem Taljanka
pa tudi ne bom
sem zvesta Slovenka
in ljubim svoj dom.**

Po smrti so postavili v Ruonec spomenik hvaležnosti na grob užaljenega in zagrenjenega moža. Toda, ker je bil napis slovenski, so »neznanci« v fašistični eri poskrbeli, da je bila plošča razbita in vržena na smetišče.

Zdaj nas čaka še pot na Staro goro (618 m) in ob Nadiži navzgor. To pa bomo opravili v prihodnjem, sklepem zapisu. Črtomir Zorec

»Poljšiška gmajna« pred preobrazbo — da ali ne?

»Poljšiška gmajna« obsega približno 70 ha, pašnega območja pa je okoli 27 ha. Predlog je, da bi na tem pašnem območju napravili 16 do 18 črednikov. Živina bi se pasla izmenično v teh ograjnih črednikih, tako da bi obšla vse črednike v enem mesecu. Postavili pa bodo tudi stajo, kjer bo živina prenočevala ali se tja zatekala ob vročem poletnem času. Nabavili bi tudi molzni stroj in nastavili vsaj dva človeka, ki bi skrbela za živino. Mleko bi odkupovala kmetijska zadruga.

V dveh ali treh letih bi z umetnimi in naravnimi gnolji izboljšali in pospešili rast trave. Obenem bi unčili tudi nadležno praprot. S tem bi omogočili, da bi se na tem območju paslo mnogo več živine kakor sedaj.

Za vsa ta dela, za katera bo potrebno kar precej sredstev, ponuja Gozdno gospodarstvo Bled dotacijo. Večina kmetov podpira ta predlog, ker je prek poletja mnogo dela na poljih, delovne sile pa je malo, ker mladi

odhajajo v mesto. Edina bojazen, ki jo imajo vaščani Poljšice je, da jim ne bi kasneje Gozdno gospodarstvo Bled kot investitor kratilo pašnih pravic. Ta in podobne probleme bodo rešili in uredili s pogodbo.

Proti temu načrtu so edinele »punklarje«, ki redijo eno ali dve kravi. Ti kmetje bi bili namreč brez mleka,

ker bi krave ostajale prek noči v stajah.

Zaradi pravičnega reševanja vseh nastalih težav so izvolili petčlanski odbor vasi Poljšice.

Vse načrte za ureditev pašnika na »Poljšiški gmajni« so zaupali znanemu strokovnjaku za pašništvo tov. ing. Fajdigi iz Ljubljane.

J. Ambrožič

Denarne težave

Ceprav so jeseni še popravni izpiti, so bili učni uspehi gojencev ob koncu šolskega leta presenetljivo dobri. Od 421 gojencev sta samo dva zaostala. Vsekakor zadovoljiv uspeh. Poleg tega se dom lahko pohvali še z dokaj razgibano športno in kulturno dejavnostjo. Med šolskim letom delujeta dramska in pevška skupina, poleg tega pa so predstavniki kranjskega dijaškega doma na letošnjem republiškem srečanju domov že drugič zapored osvojili prehodni pokal Centralnega komiteja ZMS. Sto gojencev se je odzvalo pozivu letoš-

nje krvodajalske akcije, kar je 92% stanujočih, starih nad 18 let. Deset mladincev pa je stopilo v zvezo komunistov.

»Uspehe na zunaj zasenčujejo notranje težave,« pravi tovariš Klojčnik, direktor doma. Poslabšani materialni položaj je zahteval, da so oskrbnino s 1. majem povišali na 280 novih dinarjev. Dom se bo v bodoče srečeval z vedno večjimi stroški; plačevanje strokovnega osebja na eni in stalno vzdrževanje in adaptacije na drugi strani. Gre predvsem za obvezno popravilo sanitarij v glavni (A stavbi), nakup novega pohištva in stalno pleskanje. V najtežjih razmerah živijo dijaki, kateri stanujejo v vajeniškem domu na starem kranjskem gradu. Objekt je potreben notranje in zunanje prenovitve, tako glede počutja gojencev, kakor zunanega videza za stari Kranj pomembnega objekta. Domska skupnost se je odločila, da poskusi dobiti vsaj najnujnejša sredstva za nakup peči (doslej so bile ogrevane samo učilnice), pohištva in posteljnine, pri občinski skupščini in pristojnih organih pa izposlovati, da se popravi zunanost gradu.

J. Košnjek

Bohinjska cesta še vedno zaprta

1. julija letos je potekel rok, ki so ga napovedali izvajalci, ko so 28. maja zaprli del bohinjske ceste zaradi rekonstrukcije. Na zadnji seji radovljiške občinske skupščine konec minulega meseca pa je predsednik seznanil odbornike, da cesta ne bo odprta ob napovedanem datumu. Dela na cesti so se namreč zaradi slabega vremena in nekaterih drugih težav precej zavlekla. Vendar pa so na seji tudi poudarili, da bi izvajalec z malo boljšim izkoriščanjem zmogljivosti na gradbišču podal-

šani rok najbrž, lahko tudi delno skrajšal.

Zapora ceste ravno ta čas povzroča bohinjskim turističnim objektom oziroma bohinjskemu turizmu nasploh precej težav. Vsak dan namreč povzroči precej izgube v turističnem prometu. Precejšnja škoda pa se kaže tudi že na obvozni poključki cesti. Vendar pa bo kot kaže cesta najbrž kmalu odprta. Predsednik občinske skupščine je namreč odbornike na seji obvestil, da bo po zagotovilih cestnega inšpektorata cesta zaprta še do 13. julija. A. Z.

V Kamniku so razpravljali o preventivni zdravstveni službi

Na nedavni seji občinske skupščine Kamnik je tekla beseda tudi o delovnem programu preventivne zdravstvene službe v kamniški občini. Po tem programu naj bi občinske skupščine (kot vemo je prišlo do enotnega zdravstvenega centra za kamniško, domžalsko in litijsko občino) zagotovile sredstva za izvajanje naslednjih dejavnosti preventivne zdravstvene službe: patronažno službo, sistematske zdravniške preglede šolske mladine in predšolskih otrok, preventivne preglede otrok in mladine pred odhodom na letovanja in kolonije, nego bolnika na domu, sistematsko pregledovanje zob mladini, socialne službe, higiensko epidemiološke službe in laboratorijske preiskave.

Delovni program patronažne službe predvideva obiske nosečnic pred porodom in po njem, obiske dojenčkov, obisk žena po splavu, obiske otrok posameznih starostnih obdobij in nazadnje obiske bolnikov, ki imajo aktivno ali neaktivno tuberkulozo. Seveda pa se dejavnost patronažne službe v kamniški občini ne bi omejila samo na našeta področja, temveč bi opravljala še druga dela v zvezi z varstvom otrok, mladine in žena, starostnikov, kroničnih bolnikov in alkoholikov. Tako planira patronažna služba, da bodo letos opravili 5600 patronažnih obiskov, in sicer 1100 obiskov pri zavarovanih kmetijskega zavarovanja in nezavarovanih osebah ter 4500 obiskov pri zavarovanih delavskega zavarovanja.

Na koncu pa še nekaj besed o higiensko-epidemiološki službi. O tej dejavnosti v kamniški občini ugotavljajo, da zadnja leta ni čutili njenega vpliva. Ker pa opažajo negativne posledice tega dejstva, menijo, da bi morali omenjeno službo obnoviti.

viz

Novi ravnatelj šole Prežihov Voranc

Komisija za upokožitev borcev

Na zadnji seji občinske skupščine Jesenice so odborniki izdali soglasje k imenovanju Andreja Pikona, profesorja, za novega ravnatelja osnovne šole Prežihov Voranc na Jesenicah. Dosedanj ravnatelj šole Jože Tomažič je bil upokožen.

Na isti seji so izdali soglasje k imenovanju Mire Jazbinšek za ravnateljico šole za zdravstvene delavce na Jesenicah. Jazbinškova je bila že doslej ravnatelj te šole.

Na predlog občinske komisije za volitve in imenovanja so na seji obeh zborov občinske skupščine imenovali 16-članski iniciativni odbor za ustanovitev občinske skupnosti otroškega varstva. Odbor bo izvedel potrebne organizacijske ukrepe za ustanovitev skupnosti.

V skladu z odločbami 1959. člena temeljnega zakona o pokojninskem zavarovanju se lahko uvede postopek za izjemne upokožitve samo v soglasju oziroma na predlog občinske komisije.

V tistih primerih, ko občani oziroma zavarovanci ne izpolnjujejo vseh predpisanih pogojev (določena starost, delovni staž in drugo), je po zakonu mogoče doseči izjemno upokožitve pod pogojem, da je prizadeta oseba sodelovala v NOV in je iz zdravstvenih in drugih razlogov

manj sposobna za aktivno delo.

Na seji občinske skupščine so na predlog občinske komisije za volitve in imenovanja in v soglasju z občinskim odborom ZZB NOV, izvolili v komisijo za dajanje predlogov k izjemnem priznanju pravice do starostne pokojnine naslednje tovariše: Franca Trevena, Janeza Rozmana, Albina Polka, Romana Stana in Valentina Zena.

Na pristoje delovno mesto sodnika za prekrške je bil izvoljen Franc Grce z Jesenic.

J. Vidic

Plavanje

Otvoritev sezone v Kranju

Zaradi spremenjenega tekmovanja v zveznem merilu bo letos na sporedu nekaj drugih tekmovanj, pri čemer se bodo kranjski plavalci in plavalke pomerile v skupini z zagrebško Mladostjo in ljubljansko Ilirijo-Slavijo v plavalnem troboju, ki bo v torek, 16. julija, v Kranju. To bo hkrati tudi uradna otvoritev letošnje plavalne sezone v Kranju.

J. J.

Ne, to ni začetek pouka, ampak začetek plavalne šole v Kranju. Začela se je v ponedeljek na kranjskem letnem kopališču in bo trajala 12 dni. Prijavilo se je preko 120 otrok, stariši pa so za tečaj plačali tisoč starih dinarjev. Če bo po končanem tečaju še dovolj zainteresov, bodo pripravili še eno šolo. — Foto: F. Perdan

Prodaj

Prodaj enonadstropno HIŠO v gradnji — pod streho v bližini Kranja. Naslov v oglasnem oddelku 3462

Prodaj vprežno KOSILNICO NA MOTORNI pogon z žetveno napravo in 2 traktor-ska noža (klini) za štajer. Kurnik, Sr. vas 51, Senčur 3469

Prodaj KRAVO PO TELE-TU — dobro mlekarico in KONJA. Predoslje 21, Kranj 3487

Prodaj TELEVIZOR RR. Zalag 76, Cerklje 3488

Prodaj manjšo ENOSTANOVANJSKO HIŠO. Kranj, Zadruga 6 3489

Prodaj dobrega KONJA po zelo nizki cenli. Zbilje 4, Medvode 3490

Pocenji prodaj SPALNICO Z VLOŽKI. Renko, Kranj, Begunjska 7 3491

BERITE GLAS

Prodaj 3000 kosov strešne opeke BOBROVEC. Strahinj 34, Naklo 3492

Prodaj TELICO, 7 mesecev brejo. Sp. Brnik 33, Cerklje 3493

Ugodno prodaj MOPED T 12. Jože Križaj, Kranj, Trojarjeva 42 3494

Prodaj 2 rabljeni SPALNICE V VLOŽKI in tridelnimi OMARAMI. Kranj, Smednikška 41 3495

Prodaj KONJA, 11 let stara, težkega 500 kg. Janko Mohorič, Njivica 7, Zg. Besnica 3496

Prodaj MAGNETOFON grunding, štiristezni, avtomatik. Trboje 9, Smednik 3497

Prodaj NOVEJŠO SLAMOREZNIČO s pihalnikom. Mavčiče 40 3498

Prodaj mlado KRAVO S TELEATOM. Olševček 11, Pred-dvor 3499

Prodaj MOTORNO KOLO MAX-175 ccm. Majcen, Zg. Duplje 20 3500

Prodaj VARILNI APARAT. Konjar, Smednik 3 3500

Razpisna komisija pri ALMIRI alpski modni industriji Radovljica

razpisuje

4 prosta delovna mesta cotton pletilcev

Pogoji: odslužen vojaški rok, starost do 30 let

Vloge je treba poslati na kadrovski oddelek podjetja do 20. julija 1968.

RENAULT R 4, 10.000 km, letnik 1967, prodaj. Zepič, Kranj, Zlato polje 5 3501

Prodaj 20-milimetrske DESKE. Otoče 9, Podnart 3502

Pocenji prodaj SPALNICO. Ogled vsak dan po 15. uri. Zavadlav, Kranj, Nazorjeva 2 (poleg nebotičnika) 3503

Prodaj MONTA 12. Jože Svetelj, Senčur 5 3504

Nujno prodaj MOPED T 12. Kranj, Partizanska 31 3505

Prodaj PREBIRALNIK za krompir. Trboje 72, Smednik 3506

Prodaj RABLJENE DESKE za opaže. Naslov v oglasnem oddelku 3507

KUPIM

Kupim takoj dobro KMEČKO KOBILO, mirno, do 8 let starosti, težko do 550 kg. Ponudbe z opisom in ceno poslati v Poljšico 13, Zg. Gorje 3516

Ostalo

OBVESTILO! Cenjene stranke obveščam, da bo delavnica zaradi dopusta od 15. VII. do 15. VIII. ZAPRTA. Ignac Rangus, zlatar, Kranj 3428

Iščem OPREMLJENO SOBO v Kranju. Silvo Zvanut, Kranj, telefon 22-221, interno 247 3508

Izjavljam, da so besede, ki sem jih izrekla o Janežič Roku, neresnične. Silva Kožar 3509

Oddajam TURISTIČNE SOBE. Dnevni pension 14 N

din. Mogoča SOUPORABA KUHINJE z doplačilom 2 N dinarja. Kraj primeren za zdravljenje astme in srca. Anica Longer, Vprincac 26-c, p. Ičić pri Opatiji 3510

Sprejem kvalificiranega in polkvalificiranega PLES-KARJA. Rihtaršič, Kokrica 123, Kranj 3511

Zakonca brez otrok ISČETA SOBO v Kranju. Oddati ponudbe pod »Dobro plačam« 3512

Iščemo KUHARICO za počitniški dom v PORTOROŽU od 15. julija do 15. septembra 1968. Prijave pošljite takoj na naslov: Počitniška skupnost, Zelezniki 3513

NAJDITELJA DENARNICE z dokumenti, izgubljeno iz Zgornje na Sr. Belo, prosim, naj le-te vrne na naslov v dokumentih 3514

Sprejem kakršnokoli HONORARNO DELO. Naslov v oglasnem oddelku 3515

Izdaja in tiska ČP »Gorenjski tisk« Kranj, Koroska cesta 8. — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1 (stavba občinske skupščine) — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135. — Telefoni: redakcija 21-835 21-860; uprava lista, malooglasna in naročniška služba 22-152 — Naročni- na: letna 24.—, polletna 12.— N din. Cena posameznih števil 0,40 N din — Inozemstvo 40,00 N din — Mali oglasi beseda 0,6 do 1 N din. Naročniki imajo 10% popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

V nekaj stavkih

KRANJ — Komisija za alpinizem pri planinski zvezi Slovenije in alpinistični odsek Kranj pripravljata v drugi polovici julija štirinajstdnevni tečaj za mlade alpiniste. Tečaj bo v bližini Češke koče. Organizirali ga bodo v obliki alpinističnega tabora, pričakujejo pa udeležbo 30 mladih alpinistov in alpinistk iz vseh krajev Gorenjske, največ seveda iz kranjskega alpinističnega odseka. Vsi udeleženci so pred tem imeli že več začetniških tečajev. Tokrat bodo utrdili svoje teoretično znanje v stenah in pri praktičnem delu.

CERKLJE — V nedeljo zvečer so v Cerkljah zaprli letošnje razstavo cvetja. Odprta je bila od 4. julija v prostorih nove šole v Cerkljah. Za razstavo je vladalo izredno veliko zanimanje, saj si jo je ogledalo več tisoč obiskovalcev iz vseh krajev naše republike, veliko pa je bilo tudi inozemcev. Iz knjige vtisov lahko povzamemo, da so bili obiskovalci letošnje razstave cvetja, druge po vrsti, izredno zadovoljni, saj je bila resnično lepo, strokovno in estetsko urejena. K temu so pripomogli številni domačini in okoličani s svojim cvetjem, pa tudi nekatere vrtnarije, trgovsko podjetje Slovenija les, Se-menarna Ljubljana in drugi. — an

GORENJSKA — Čebelarji na Gorenjskem so v preteklem tednu že točili prvi pridelek medu. To je tako imenovani cvetlični med, ki ga tudi najbolj priporočajo za zdravje. Medu pa bo precej manj kot so pričakovali, saj ga skoraj po vseh krajih niso mogli iztočiti iz satnic. Čebelarji trde, da je bila verjetno nekaj dni takšna paša, da se je med preveč strdil in ga zato tudi s stikalnicami niso uspeli povsem iztisniti iz satnic. Boljši pridelek si sedaj obetajo od lipe in kostanja, ki ravnokar cvetita, za jesen pa pričakujejo ajdov med. — an

JESENIGE — Potreba narekuje, da v jeseniški železarni izdelajo čim več jekla. Zato so na državni praznik, 4. julija, v jeklarni in pri obeh velikih električnih pečeh delali z vso zmogljivostjo. Prav tako ni bilo počitka za delavce v novi blouming valjarni na Belškem polju, saj je treba narejeno jeklo sproti zvaljati. — B. B.

MOJSTRANA — Na severozahodnem delu Mežaklje so posekali gozd, ki je stal na razmeroma enakomerno nagnjenem pobočju. Odstranili so les, sedaj pa buldožer SGP Gradis ravna strmino, ki bo že to zimo urejena za smučanje. Tu nameravajo postaviti tudi vlečnico. Prostor bo v bodoče najbližje smučišče v Gornjesavski dolini. Za Mojstrano je to zelo velika, pa tudi potrebna pridobitev, saj od tod izhajajo mnogi vrhunski jugoslovanski smučarji. — B. B.

RATECE — Na južni strani ceste, ki pelje od Rateč proti državni meji, raste novo poslopje. Del zgradbe je gotov že do strehe. Tu bo hotel, restavracija in turistična poslovalnica Putnika Beograd. — B. B.

KAMNE PRI MOJSTRANI — Most čez Savo Dolinko v Kamnah pri Mojstrani še ni popravljen. Dogradili ga bodo letos. Po predračunu je za obnovitev potrebnih 250.000 N din, iz občinskega komunalnega prispevka pa bo to leto na voljo le 125.000 N din. Drugo polovico vsote bodo izplačali prihodnje leto. Dela trenutno še niso stekla, prehod prek Save pa omogoča zasilna brv. — B. B.

STANE PRI KRANJSKI GORI — Del travnikov v Staneh, pri Kranjski gori je zelo položnih. Doslej so še vsako letotamkaj travo kosili ročno, letos pa na teh pobočjih ropotajo tudi kosilnice. Na najbolj strmih mestih pa bo kljub temu kosa še morala zapeti, saj se povsod s kosilnico le ne da zraven. — B. B.

BELO POLJE — Po vsem Belem polju pri Hrušici se je razrasel žepku podoben plevel, ki v tem času belo cvete. Te majhne rastline je na Belem polju vsepovsod toliko, da prostor resnično zasluži svoje ime. — B. B.

KRANJSKA GORA — V Kranjski gori sta bili doslej pravzaprav že dve srečanji narodnih noš. Organiziralo ju je kulturno-prosvetno društvo Podkoren. Letos pa bo to društvo v avgustu pripravilo že tretje srečanje, le da bodo tokrat pri organizaciji sodelovala tudi vsa druga kulturno-prosvetna društva Gornjesavske doline. Prireditev bo zanimiva, ker imajo prav v Ratečah, Podkorenu, Kranjski gori in Mojstrani še originalne noše te doline. Pa tudi plesi in običaji so tu svojstveni. Če bo vreme naklonjeno, pričakujejo poleg domačih udeležencev na srečanju tudi veliko gostov iz zamejstva. — B. B.

Zahvala

Ob prerani izgubi brata, strica, svaka

Jožeta Ranta

se zahvaljujemo vsem, ki so nam stali ob strani ob težkih trenutkih.

Posebno zahvalo smo dolžni dr. UDIRJU Milanu iz Kranja, ki mu je ob težkih trenutkih lajšal bolečine.

Zahvaljujemo se sosedom za izkazano pomoč in cvetje ter tovarišu ŠTIGLICU za poslovilne besede.

V imenu sorodstva
Marija GABRIČ

Obvestilo

Uprava zavoda za vzdrževanje športnih objektov v Kranju obvešča cenjeno občinstvo, da je zimsko kopalnišče preurejeno tako, da ga kopalci lahko uporabljajo tudi v letni sezoni. Kopalnišče bo odprto od sobote, 13. 7. 1968, vsak dan od 9. do 19. ure. Za obisk se priporočamo.

Finalna pokalna tekma za pokal SFRJ

Kranj : Veterani 19 : 20 (12 : 10)

V finalni tekmi za rokometni pokal SFRJ na področju Gorenjske je ekipa Veterani pripravila veliko presenečenje, ko je odpravila moštvo Kranja z 20:19 (10:12). S tem si je ekipa Veteranov pridobila pravico nastopa v zaključnem delu tekmovanja v republiškem merilu. Pred 100 gledalci je tekmo vodil Franc Porenta iz Kranja. Moštvi sta igrali v naslednjih postavah:

KRANJ — Zavri, Bevk 2, Krampelj 5, Osojnik 1, Gros, Sifrer, Leskovec 4, Bašar 7, Hribernik, Dolenc.

VETERANI — Rakovec, Čufar, Bregar 9, Klavara 3, Lampret 1, Rus 4, Janškovec, Sorli 3.

Tokma je bila zelo nervozna. Takoj v začetku so gostje povedli s 6:2, vendar so kasneje precej popustili tako, da so šli na odmor domačini z 2 goloma prednosti. V drugem polčasu so Veterani precej boljše zaigrali in kmalu dosegli odločilno prednost

treh golov. Zmaga Veteranov je zaslužena. Domačini so razočarani in so igrali zelo raztrgano in se med vso igro med seboj prepirali. V moštvi Veteranov se je najbolj izkazal Bregar, odlikoval pa se je tudi vratar Rakovec. Pri domačih je edino zadovoljil Bašar, najslabši pa je bil vratar Zavri.

Po tekmi je predstavnik tekmovalne skupnosti Gorenjske za rokomet predal zmagoviti ekipi lep pokal.

F. Porenta

Naš komentar
Triglav tretji

Z nedeljskim tekmovanjem za atletski pokal Slovenije za mlajše mladince in mladinke je bilo hkrati tudi končano tekmovanje za absolutnega prvaka Slovenije v atletiki. Pri pričakovanju je najvišji naslov pripadel celjskemu Klavdivarju, kranjski Triglav pa je letos spet osvojil odlično tretje mesto. Zaostanek za drugouvrščeno Olimpijo je vsekakor precejšen, hkrati pa ima tudi veliko prednost pred četrtouvrščenim trboveljskim Rudarjem. Tako so si zasluženo zagotovili lepo uvrstitev, kar je nedvomno zasluga prizadevnega dela atletskega kluba Triglav in vrste odlično obetajočih atletov in atletinj, ki vsako leto vedno bolj prodirajo v ospredje ne samo slovenske, pač pa tudi jugoslovanske atletike. Odličnemu državnemu reprezentantu Poldetu Mileku sledi vrsta mladih atletinj in atletov, ki bodo lahko sledili uspehom Mileka, če bodo marljivo trenirali pod vodstvom klubskega trenerja Petra Kukovice.

Na nedeljskem finalnem tekmovanju za mlajše mladinke in mladince so se mladinci ekipno uvrstili na peto mesto, mladinke pa na osmo. Kljub slabši uvrstitvi v tej konkurenci, pa si niso poslabšali že pred tem zagotovljenega tretjega mesta za absolutnega prvaka Slovenije.

J. Javornik

Plavalci Triglava
so se vrnili iz ČSSR

Z gostovanja po Češkoslovaški so se vrnili kranjski plavalci in plavalke, ki so v Zilinah premagali tamkajšnje Lokomotivo s 57:54 točkami. Poleg tega pa so nastopili še na plavalnem mitingu v Bojnicih.

Na teh dveh tekmovanjih v ČSSR so kranjski plavalci in plavalke dosegli več dobrih rezultatov, pri čemer se je najbolj odlikovala plavalca Boni Panjtar, ki je dvakrat izboljšala slovenski rekord za mlajše pionirke na 100 m prsno. Odlična pa je bila tudi pionirka Judita Mandeljc v isti disciplini in dosegla dva zelo dobra rezultata (1:26,4 in 1:25,4). Med plavalci pa je bil najboljši veteran Košnik, ki je v disciplini 100 m crawl plaval pod minuto. Nekaj boljših rezultatov s turneje po ČSSR:

Moški — 100 m crawl: 1. Košnik 59,8, 100 m delfin: 1. Košnik 1:05,6, 100 m hrbtno: Levičnik in Nadžar 1:10,5; ženske — 100 m hrbtno: Pečjak 1:18,0, Kraljič 1:22,0, 100 m delfin: Pečjak 1:24,0, Mandeljc 1:28,2.

J. J.

Plenum gorenjskih rokometnih sodnikov

Premalo kvalitetnega kadra

Zbor rokometnih sodnikov za Gorenjsko je pred dnevi na rednem letnem plenumu ugotovil, da so zaradi precejšnje razširitve rokometna na Gorenjskem njihove vrste še preskromne. Zbor namreč šteje 28 članov — sodnikov, od katerih pa je žal le polovica vsako nedeljo na voljo za vodenje posameznih srečanj. Zato so sklenili, da bodo jeseni z novim tečajem povečali število novih aktivnih sodnikov.

Drug zelo pereč problem pa je nedvomno kvaliteta posameznih sodnikov. Prav bi bilo zato, da bi zvezni sodnik in šest republiških sodnikov, katere združuje v svojih vrstah gorenjski zbor, več napravil tudi za kvaliteten napredek drugih sodnikov nižjih kategorij. Zbor je žal popolnoma opustil kontrolo sojenja v gorenjskih ligah, kar je vsekakor vplivalo negativno glede kvalitete. Vsekakor menimo, da je bila nepravilna odločitev zbora, da morajo vsi sodniki, ki sodijo v republiški ligi, obvezno kadar so prosti — voditi srečanja v gorenjski ligi. Boj pravilno bi bilo, da bi ti sodniki česče opravljali vlogo kontrolorjev na posameznih tekmah v gorenjskih ligah

Šahovska sezona se je končala

Z brzoturnirjem v počastitev 4. julija, na katerem je sodelovalo kar 22 igralcev, je šahovski klub Borec končal sezono 1967/68.

V finalni skupini so se uvrstili takole: Murovec, Bukovac in Berčič 8 točk, Ivanovič 7,5 Zaplotnik in Krek 7, Skrab 5, Matjašič 4,5, Smid 3,5, Voljčič in Djordjevič 3 in Gazvoda 1.

V tolažilni skupini pa je zmagal Stagar z 9,5 točke pred Kesičem 7.

V. B.

Srečanje članov
gorenjskih
AMD

V nedeljo so imeli člani gorenjskih avto-moto društev tradicionalno prireditev — vožnjo v neznanu z različnimi športnimi tekmovanji. Tekmovanje je organiziralo AMD Senčur. Prihodnje tako tekmovanje, v letu 1969, pa bo v organizaciji AMD Bohinj.

REZULTATI: spretnostna vožnja — motorna kolesa: 1. Ivan Hribernik, 2. Slavko Bizjak, 3. Matija Borovnica (vsi Senčur); avtomobili do 850 cm: 1. Miha Anžič, 2. Vinko Stare, 3. Franc Brankovič (vsi Cerklje); avtomobili nad 850 cm: 1. Vinko Magister (Radovljica), 2. Rajko Cankar (Kranj), 3. Ciril Florjančič (Zelezniki).

V športnih igrah so bili najboljši: streljanje z zračno puško: 1. Zirovnica, hoja po gredi: Podnart, vlečenje vrve: Podnart.

C. R.

pri sodnikih nižjih kategorij. Nekateri člani so za to na plenumu upravičeno kritizirali vodstvo zbora rokometnih sodnikov na Gorenjskem, češ da so nekateri sodniki povsem nepotrebno prevečkrat sodili v minuli sezoni in so zato zadolžili novi odbor, da v prihodnji sezoni odpra-

vi to napako, sicer ne moremo pričakovati kakšnega posebnega izboljšanja kvalitete sojenja gorenjskih sodnikov.

Ob koncu so izvolili vodstvo zbora rokometnih sodnikov Gorenjske. Za predsednika je bil izvoljen Vlado Lah, za tajnika Franc Porenta in za člana Miro Bašar. Za to, da bi bil odbor pri svojem odločanju vedno sklepčen in ekspeditiven, so izvolili tem odbornikom tudi namestnike, in sicer Emila Humerja, Dušana Humerja in Marka Hafnerja.

J. Javornik

Prva mednarodna vaterpolo tekma
v Kranju

Triglav : GAK (Gradec) 10 : 8

Kranj, 9. julija — Sinoči so vaterpolisti kranjskega Triglava uradno odprli letošnjo sezono vaterpola. V uvodni tekmi so se srečali z graškim GAK in zmagali z 10:8 (1:1, 3:2, 5:3, 1:2). Pred 500 gledalci je tekmo vodil dr. Vlado Brinovec. Streliči pa so bili za Triglav: Jože Rebolj 6, Balderman 3 in Velikinja 1. Za GAK pa so bili uspešni: G. Kölli 3, H. Kölli 2, Walcher, Fasching, Luschan po enega. Moštvi sta nastopili v naslednjih postavah:

TRIGLAV — Fuzgar, Chvatal, Kodek, Balderman, Sorli, J. Rebolj, Torkar, Velikinja, Brezec, Košnik.

GAK (Gradec) — Caitellani, Hubinger, Treffinger, Paschke, Walcher, G. Kölli, H. Kölli, Luschan, Krischan, Fasching.

Kranjčani so dobro zaigrali le v drugi in tretji četrtini, medtem ko so v zadnji četrtini povsem popustili tako, da je že vse kazalo, da bodo gostje zaradi slabe igre domačih igralcev v obrambi izsilili vsaj neodločen rezultat. Zaradi tega bo moral trener v prihodnje več pozornosti posvetiti teniranju obrambe, če bo Triglav v tekmovanju druge zvezne lige hotel doseči zaželen cilj, to je, da

se bo na prehodnih tekmovanjih uvrstil v skupino najboljših moštev in se tako potegoval na finalnem turnirju za vstop v prvo zvezno ligo.

J. Javornik

Začelo se je
tekmovanje
za pokal
Slovenije

Prihodnjo soboto bo v Kranju na sporedu prva tekma vaterpolistov za pokal Plavalne zveze Slovenije, v katerem nastopa 5 vaterpolskih ekip. Kranjski Triglav se bo v domačem bazenu pomeril s celjskim Neptunom, danes pa bodo že Kranjčani nastopili v Ljubljani proti istoimenskemu moštvi in tako začeli uradno sezono v vaterpolu. Čeprav je Ljubljana domačin in ima s tem določeno prednost, vsekakor pričakujemo gladko zmago kranjskih vaterpolistov. Obe ekipi pa sta člana II. zvezne vaterpolo lige in sta zato za novo sezono vsekakor odlično pripravljena. V tem tekmovanju so vsekakor glavni favoriti za pokalnega prvaka Slovenije Kranjčani, za drugo mesto pa se bodo potegovali po vsej priliki igralci Ljubljane. Kranjski Triglav se bo v tekmovanju za pokal Plavalne zveze Slovenije pomeril z drugimi ekipami v naslednjih dneh: 19. julija bodo Kranjčani gostovali v Rovinju, kjer se bodo srečali z Delfinom, ki letos prvič tekmuje, čeprav hrvatska ekipa v tekmovanju za pokal PZS, 3. avgusta pa se bodo Kranjčani doma pomerili z ekipo Kopra.

J. J.

Smučanje
Tudi Čehi
za Češko
kočo

Za letošnje tekmovanje v slalomu, ki ga vsako leto prireja smučarski klub Triglav v počastitev kranjskega občinskega praznika 1. avgusta, se je prijavilo 14 Čehov, ki bodo prvič nastopili na tem mednarodnem tekmovanju. Poleg naših najboljših tekmovalcev in tekmovalk pa bodo seveda v tej konkurenci startali tudi Avstrijci. Letošnji mednarodni slalom bo v nedeljo, 28. julija, na polnem smučišču na Zgornjih Ravnah pod Grintovcem oziroma Kočno.

J. J.

Nesreče zadnjih dni

V petek, 5. julija popoldne sta na cesti drugega reda v Lescah trčila dva kolesarja. Nesreča se je pripetila, ko je kolesar Vojko Blaznik iz Zabrznice izsiljeval prednosti pred kolesarko Regino Dolar prav tako iz Zabrznice. Pri tem se je kolesarka hudo ranila.

Istega dne popoldne sta v Kranju trčila osebni avtomobil

bil KR 119-08, ki ga je vozil Jože Kirbiš in pa osebni avtomobil KR 112-28, voznik Janez Likozar. Jože Kirbiš je zavijal v Poštno ulico in pri tem zaprl pot vozniku osebnega avtomobila KR 112-28, ki je vozil naravnost. Pri trčenju je nastalo za okoli 7000 N din škode.

V ponedeljek, 8. julija, je prišlo do trčenja v ozkem in nepreglednem ovinku na cesti tretjega reda v Breznici. Trčila sta avtobus KR 104-73, ki ga je vozil Vladimir Setinc in pa osebni avtomobil KR 141-91, voznica Julija Klinar. Pri trčenju je bila voznica osebnega avtomobila huje ranjena, na vozilih pa je nastalo za 9500 N din škode.

L. M.

Kino

Kranj CENTER

10. junija zahodnonemški barv. CS film DOLGE NOGE, DOLGI PRSTI ob 16., 18. in 20. uri

11. junija zahodnonemški barv. CS film DOLGE NOGE, DOLGI PRSTI ob 16., 18. in 20. uri

12. angl. barv. CS film NA SVIDENJE, PUNCKA ob 16., 18. in 20. uri

Kranj STORŽIC

10. junija jugosl. barv. film SIROTA MARIJA ob 18. in 20. uri

11. junija amer. barv. CS film SLAB DAN V BLACK ROCKU ob 18. in 20. uri

12. junija amer. barv. CS film SLAB DAN V BLACK ROCKU ob 18. uri, zahodnonemški barv. CS film DOLGE NOGE, DOLGI PRSTI ob 20. uri

Kamnik DOM

10. junija amer. barv. CS film SLAB DAN V BLACK ROCKU ob 18. in 20. uri

11. junija jugosl. barv. film SIROTA MARIJA ob 18. in 20. uri

Kamnik DUPLICA

10. julija amer. film IN PRIDE DAN MASCEVANJA ob 19. uri

11. julija amer. film IN PRIDE DAN MASCEVANJA ob 20. uri

Skofja Loka SORA

10. julija franc. film NA STRANSKI POTI ob 18. in 20. uri

11. julija italj. barv. CS film ADIOS, GRINGO ob 20. uri

12. julija italj. barv. CS film ADIOS, GRINGO ob 18. in 20. uri

Jesenice RADIO

10. julija amer. barv. film SEX IN SAMOSTOJNA DEKLICA

12. julija italj. film INTIMNI CASI

Jesenice PLAVZ

11.—12. julija franc. film ŽIVLJENJE NA DVORCU DOVJE—MOJSTRANA

11. julija franc. barv. CS film OBRACUN NA OBALI

Kranjska gora

11. julija amer. barv. film SEX IN SAMOSTOJNA DEKLICA

Kranjčani odpotovali v Oldham

V nedeljo, 7. julija, je v pobrateno angleško mesto Oldham odpotovala skupina 20 mladink in mladincev našega mesta, kjer bodo tri tedne na letovanju. Vodja skupine je tovariš Tone Miklavčič.

S tem se je začela za Kranj že tradicionalna sezona mladinskih izmenjav. 20. julija pride namreč v Kranj skupina tridesetih mladih iz francoskega prijateljskega mesta La Clotat. Do sedmega avgusta bodo gostje našega mesta, ko se bodo skupno z našo skupino vračali. Čeprav je občinska skupščina precej zmanjšala fond, namenjen tovrstnim izmenjavam, letošnji program njihovega bivanja ne bo revnejši. V primerjavi s prejšnjimi leti je predvidenih več srečanj z našo mladino na družbenih prireditvah, kjer se bodo spoznavali z našo folkloro in z ustvarjalnostjo mladih na področju literature in umetnosti.

Poleg izletov v znane turistične kraje po Sloveniji (z mladimi planinci bodo odšli tudi na Kališče), si bodo ogledali še tovarno Savo, Iskro in Tekstilindus.

J. Košnjek

Jeseniški delegati za kongres ZKS

Na nedavni seji občinske konference ZK Jesenice so bili za delegate za bližnji kongres zveze komunistov Slovenije izvoljeni naslednji tovariši: Tomaž Ertel, sekretar TK ZKS Železarnice; Jože Gazvoda, republiški poslanec in upravitelj šole v Kranjski gori; Rado Golba, metalni tehnik železarnice; Vinko ing. Golc, vodja objektov v izgradnji železarnice; Dante Jasnič, strokovni svetovalec v železarni; Pavel Lotrič, sekretar občinskega komiteja ZK; Franc Markelj, vodilni valjavec v železarni; Viktor Oblak, pomočnik pri škarjah v železarni; Franc Talar, upravnik carinarnice; Vičar ing. Marija, direktor stanovanjskega podjetja; Srečko Zima, referent za pokojnine, Franc Zvan, predsednik občinske skupščine.

Polovica delegatov je zaposlenih v železarni. To je razumljivo, ker dela v železarni blizu 900 komunistov, to pa je polovica celotnega članstva v jeseniški občini. Poprečna starost delegatov je 39, medtem ko je poprečni staž v ZK 18 let.

J. Vidic

Kdo da več?! — Pogled na množico kupcev na razprodaji. V ospredju oba moped s sumljivimi napisi na lističih. — Foto: F. Perdan

O javni dražbi v Kranju

Kdo da več?!

Prodali so moped, obtožen več poskusov posilstva (!)

»Svet delovne skupnosti upravnih organov skupščine občine Kranj razpisuje JAVNO dražbo in prodajo nerabnega inventarja...«

Tako je govorilo obvestilo, pritrjeno na oglasno desko v avli kranjske občinske stavbe. Dražba je bila napovedana za sredo, 3. 7. popoldan. Nisem ravno navdušen nad nerabnim inventarjem, posebno še, kadar so žepi prazni, toda na takšnih razprodajah utegne biti zanimivo. Pomešan med številne kupce sem se torej prejšnjo sredo potikal po prijetno hladnem kletnem hodniku stavbe občinske skupščine, med gozdom koles, med mizami polnimi aktovk, pisalnih strojev, magnetofonov, gramofonov in drugih stvarih, za katere ne bi nikdar verjel, da jih ljudje tako množično izgubljajo. Vmes sta bila tudi dva precej izdelana mopeda. Ljudje so stikali po tej na-

vlaki, jo ogledovali, ugibali, komentirali in čakali.

Na krmila koles in mopedov ter na druge predmete so bili z vrvice pritrjeni listki z izključno ceno, datum najdbe in serijsko številko. Brkljal sem okrog enega od kolibrijev, še kar dobro ohranjenega, za katerega so zahtevali 900 N din. Listič na vrvice se je v rokah enega od interesentov obrnil in na hrbtini strani smo vsi osupli lahko prebrali: Poskus posilstva dne tega in tega, poskus posilstva te in te osebe, tam in tam, poskus posilstva...

Po vsem tem sodeč je bil moped pred namj pravi hudodelec, toda ljudem v bližini se stvar očito ni zdela tako strašna in prasnili so v prijaen smeh. Nekaj mi je šinilo v glavo in pogledal sem se na hrbtino stran kartončka pri drugem kolibriju. Telesna odprava plodu, je pisalo na njem, poleg tega pa še polno ime neke ženske, rojene leta 1918, ime njenega soproga ter datum omenjenega de-

nja. Le kaj bi rekli v tovarni Tomos, če bi zvedeli, česa vse obtožujejo njihove proizvode?

Več sreče so imela kolesa. Na večini izmed njih je bilo najti kartončke z naslednjim besedilom: Draga novoporočenca! Ko stopata na novo življenjsko pot, Vama želi ljudski odbor vso srečo... In tako naprej. Kljub temu smo enoglasno podvomili, da bi bili vsi bodoči kupci koles novoporočenci. Sicer prijazne vrstice so delovale nekam smešno.

● Pustimo šale ob strani.
● Velja se vprašati, kdo je kriv tolikšne malomarnosti. Mar tam, kjer so ocenjevali vrednosti najdenih predmetov, res nimajo nič ti za nekaj deset malih lističev papirja, da morajo jo podatke zapisovati na hrbtino stran zastarelih, a vendarle tajnih aktov, katerih vsebina naj ne bi prišla v javnost? Kaj neki so si mislili kupci ob prebiranju omenjenih stavkov?

No, vse to ni nič malo oviralo dražbo. Že takoj na začetku so prodali oba mopeda, potem pa tudi večino drugega materiala. Vendar navedenih soprogljavev v bodoče ne gre ponoviti.

I. Guzelj

Novi šoferji

V prvi polovici letošnjega leta se je v jeseniški občini prijaviło 1230 kandidatov k izpitu za voznika motornih vozil. Od tega se je za voznika osebnih avtomobilov prijaviło 890 kandidatov, izpit pa je uspešno opravilo le 296 kandidatov. To pomeni, da bosta od treh kandidatov dva ponavljala izpit.

Za voznike motornih vozil A kategorije (motorna kolesa) se je prijaviło 233 kandidatov, izpit pa je opravilo samo 73 prijaviteljev.

Komisija opaža, da se prav mopedisti zelo slabo pripravijo iz teorije in jih večina slabo pozna prometne predpise.

Oster kriterij na izpitih za voznike motornih vozil je upravičen glede na porast prometa na naših ulicah in glede na krvni davek, ki ga dnevno terjajo naše ceste. — J. Vidic